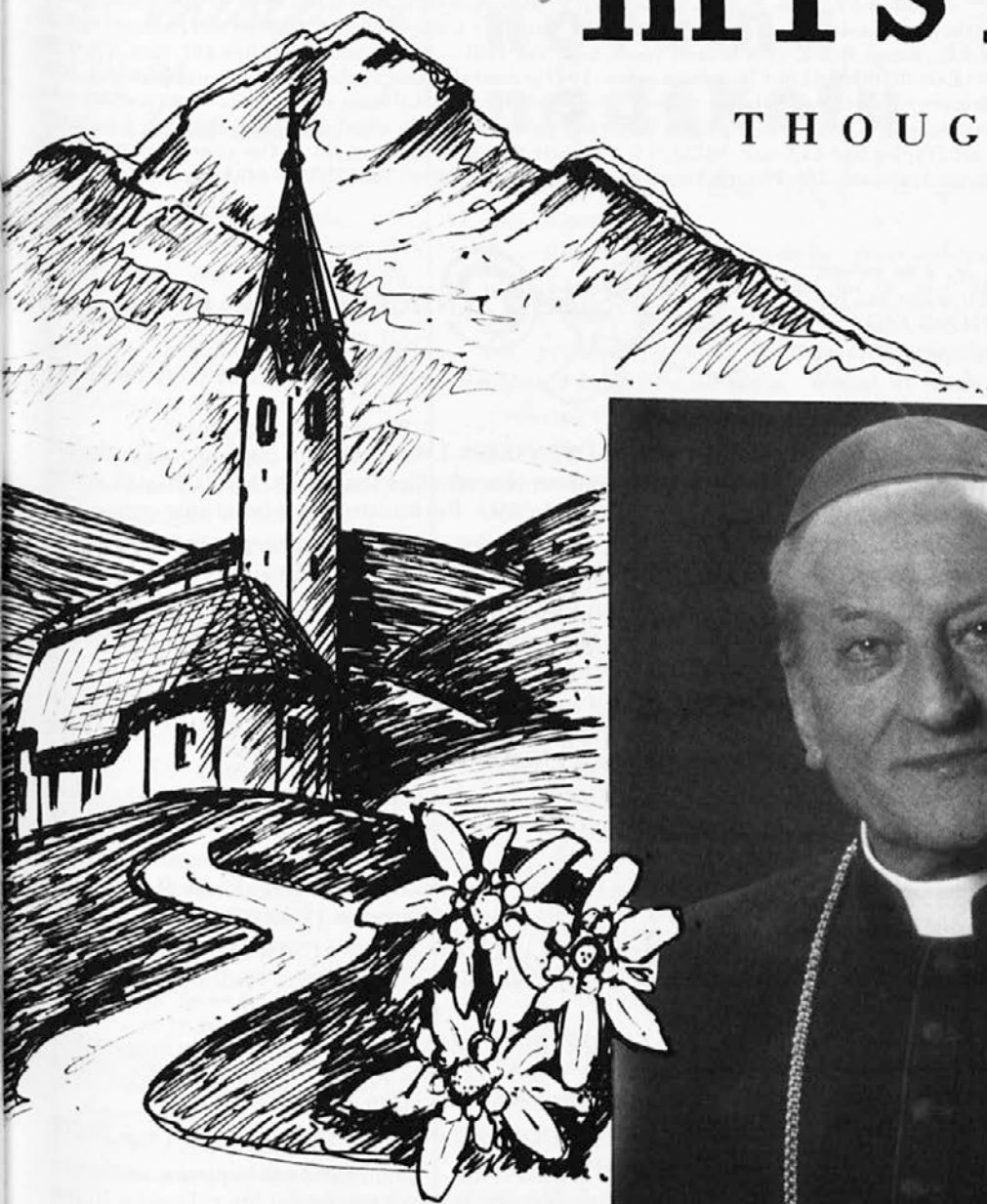

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 46
APRIL 1997

misli (THOUGHTS) - Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 - Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 - Fax: (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1997 je deset avstralskih dolarjev, izven Avstralije dvajset, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne upošteva + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.(03)9387 8488 - Fax (03)9380 2141

NERODNO mi je, a se moram spet opravičevati: Tu je aprilska številka, meseca je pa skoraj konec... Upam, da mi boste oprostili - pri najboljši volji mi doslej ni uspelo priti v prvo polovico meseca. Vedno je toliko drugega dela poleg urejevanja in pripravljajanja za tisk. In zdaj sem zopet sam, kakor ste razbrali iz zadnjih izdaj MISLI. Tolaži me, da revija ni za važne in hitre novice, saj ni tednik ali celo dnevnik, pa vendar. Vem, da nekateri razumejo moj primer, drugi pa tudi ne. "Nič ne marajte, bolje kasno kot nikoli! Novic je pa za nas tudi v Mislih vedno dosti... me tolaži ena izmed vnetih bralk. V drugem pismu pa mi nekdo grozi, da bo odpovedal naročnino, ker so Misli vedno tako kasne. Saj morda tega ne bo storil, gotovo pa ne razume ali nōče razumeti mojega vsesplošnega dela.

Morda je res, kar sem slišal od nekoga: "Vsak, ki hoče biti urednik, je malo pritisnjen, ali pa ne pozna uredniškega dela... Jaz ga poznam in že dolgo prenašam uredniške skrbi - torej mi pripada prva izbira. In vendar sem rad urednik MISLI, pa četudi kasnim. Pri tem pa le upam, da se bo enkrat zjasnilo. No, vsaj upanje nas mora držati pokonci.

— Urednik in upravnik

Naslovna slika je delo melbournske umetnice ZORKE CERNJAK. Fotografija pa predstavlja novega ljubljanskega nadškofa in metropolitana DR. FRANCETA RODETA.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol. – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. – Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI – je naslov knjige avstralskega Slovenca inž. Ivana Žigona, ki je izšla v Ljubljani. Cena je 15 dolarjev.

THE SNOWY – CRADLE OF A NEW AUSTRALIA bo naslov nove knjige našega sydneyškega rojaka Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

SREČANJA PORTRETI DEJANJA – Trije deli v eni knjigi našega sydneyškega rojaka Ljenka Urbančiča. Cena knjigi je (vključno poštnina) 25 dolarjev, za študente in upokojeince pa 20 dolarjev.

WHISPER – Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš – Cena 10 dol.

POLITIKA IN DUHOVNİK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata. Avtor je duhovnik lazarist in znani pisatelj Franc Sodja. Cena 12 dolarjev.

Božje misli in človeške

Leto
46
št.
4

APRIL 1997

- Pozdrav novemu nadškofu
– Alojz Rebula – stran 65
- Nadškofov grb – stran 66
- O nalogah Cerkve
– + Franc Rode – stran 67
- “Stati inu obstati” – stran 69
- Pozabljena ajda
– Bruna Pertot – stran 70
- Iz “Mojih spominov”
dr. Stanislava Leniča – stran 71
- Srečanje ASK v Milduri
– Mirko Cuderman – stran 73
- Prijatelji Radia Ognjišče
– Franc Trstenjak – stran 74
- Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 75
- Izpod Triglava – stran 78
- Na poti do oltarja—A.M.Slomšek
naš oltarni kandidat
– Prir. K. Mahnič – stran 80
- Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 82
- “Kyrie eleison” in Boj – pesmi
– Ivan Burnik Legiša – stran 83
- Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 84
- Naše nabirke – stran 84
- Iz knjige “Spomin, zavest, načrt”
– Dr. Franc Rode – stran 86
- Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Bazilij – stran 87
- Z vseh vetrov – stran 90
- Kotiček naših mladih – stran 92
- Križem avstralske Slovenije
– stran 93
- Pa spet nekaj uvoženega
iz R. Slovenije – stran 96

V pozdrav novemu nadškofu

DOBRODOŠEL, brat Franc, ki prihajaš v imenu Gospodovem!

Iz velikega sveta - španskega, francoskega, italijanskega - se vračaš v slovensko domovino, da bi od blagega dr. Šuštarja prevzel vodstvo ljubljanske nadškofije in slovenske metropolije.

Ne prihajaš torej v zastopanje ustanov tega sveta, v zastopanje kake Efte ali Nata.

Prihajaš v imenu Njega, ki je rekel: "Moje kraljestvo ni od tega sveta," a tudi: "Nebo in zemlja bosta prešla, a moje besede ne bodo prešle."

Ne prihajaš, da bi gradil naprej državo Slovenijo - to naj delajo drugi! -, čeprav ga menda ni sinu slovenske matere, ki bi z večjim navdušenjem pozdravil njeno vstajenje in gorel za njen blagor.

Ne prihajaš, nečak mojstra slovenščine Antona Breznika, da bi pospeševal slovensko kulturo - to naj delajo drugi! -, čeprav bi danes na ljubljanskem škofijskem sedežu težko sedel intelektualca z večjim humanističnim obzorjem.

Ne prihajaš, da bi pomagal promociji Slovenije v integracijske procese Združene Evrope - tudi to naj delajo drugi! -, čeprav tako po kulturi kakor po osebni izkušnji ni med Lendavo in Sežano večjega Evropejca.

Ne prihajaš urejat minljivosti tega sveta. Kot Kristusov odposlanec prihajaš z drugačnimi smotri.

Ti smotri presega politiko, ekonomijo in kulturo. Ti smotri zadevajo človeka v njegovi vesoljski in v njegovi nesmrtni razsežnosti.

Ne Cerkvi ne Tebi svet teh smotrov ne bo priznal. V neskončno plehki oceni mu bo Cerkev le finančno-politična multinacionalka, Ti pa človek, ki mu gre za politiko in za blast. Za tiste pa, ki vidijo v Cerkvi kaj drugega kot sociološki pojav, ki v njej ljubijo mater in učiteljico (Janez XXIII.), ki vidijo v njej Kristusa v njegovi mistični navzočnosti, boš tudi Ti kaj drugega kot nosilec neke sociološke entitete: boš sredi žalostne minljivosti središčna referenca Presežnega, boš oznanjevalec Križanega in Vstalega, boš Slovincem delivec življenjskega smisla, krizme in Besede.

GRB novega nadškofa in metropolita ima v desni polovici zlato vrtnico na modri podlagi. Modra barva prehaja po sredi v pasu na levo polovico grba ter z gornjim belim in spodnjim rdečim delom sestavlja barve slovenske zastave.

Še predno je prišlo do grba, nam je nadškof sam pojasnil, zakaj je izbral vrtnico: "Za sedaj pa je gotovo, da bo v grbu zlata vrtnica na modrem polju. V grščini je vrtnica r o d o s, kar je fonetično blizu mojemu družinskemu priimku. Take besedne asociacije so si v evropski heraldiki dovoljevali predvsem v času renesanse, na primer prvi dunajski nadškof Jurij Sladkonja, ki je imel v svojem grbu zlatega konja.

Poleg tega je vrtnica simbol Device Marije, ki so jo v srednjem veku imenovali kar Roža Marija. Tako poje tudi ena naših najstarejših cerkvenih pesmi: "Lepa si, lepa si, Roža Marija!". S podobo vrtnice hočem izraziti svojo predanost Mariji. V njeno varstvo izročam svojo škofsko službo.

In končno je vrtnica podoba bežne, kratkotrajne lepote, izraz minljivosti vsega sijaja tega sveta. Ta krhka lepota nas navdaja z žalostjo, obenem pa nas usmerja k večnosti, k trajni in neminljivi lepoti in slavi Božjega obličja. Kot pravi francoski pesnik Paul Claudel: Samo roža je zadosti krhka, da obuja spomin na večnost."

Slovenski vinograd, ta več kot tisočletni Božji nasad pod Triglavom, Te čaka. Prej razvaljeni obod mu je za silo pozidan, stiskalnica je v novih brunih, tudi nove trte so zasajene, a kako naj bi manjkali sledovi polstoletnega divjanja velikega Merjasca. Zrak se še ni razdišal od njegove krvi in laži.

Z obraza slovenskega kristjana še ni izginila katakombska zasenčenost. Krščanska kultura še nima tiste samozavesti, do katere je upravičena bolj kot katerakoli druga pod soncem. Mladi slovenski človek, do obupa nasičen ideoloških in kemičnih mamil, mora spet začutiti nesmrtni čar Jezusa Kristusa.

Tvoja pot ne bo lahka.

Prihajaš na zemljo, preorano od revolucije, od brezbožne diktature in porabništva, čez katero gre sušni veter razkristjanjene Evrope. Prihajaš na zemljo samomorilne sle, časnikarske polpartijnosti, poganske pomeščanjenosti in kulturnega hazarderstva brez duha. Na delu ne bo samo nanovo restavrirano antikrščanstvo udbovsko-partijskega porekla, ampak tudi cinična perverzija in strateški satanizem.

Toda ob vsem tem ne boš sam.

Ob Tebi bo Učitelj, ki nam je zagotovil: "Jaz sem z vami vse dni do konca sveta." Ob Tebi bo nebeška Gospa, ki si je med privilegirane kraje svojih obiskovanj zadnji čas izvolila tudi našo Slovenijo. Okrog Tebe bo potencial svetostnih energij, iz katerega Te bo krščanska skupnost podpirala z ljubeznijo in molitvijo.

Kako lepo bo slovenskim kristjanom - gozdovi gor, gozdovi dol! - s Teboj potovati ob Tvoji veliki veri, ob Tvojem mladostnem optimizmu in katoliški samozavesti proti prevalu tisočletja in čez!

Ko se bodo te dni roke posvečevalcev položile na Tvoje čelo, se bo nov člen pritaknil tisti dvatisočletni verigi, ki od roda do roda predaja naprej moč apostolskega nasledstva. A obenem bo v Tvoje roke izročena tista odrešenjska bakla, ki od Cirila in Metoda prek Trubarja in Slomška in Jegliča kaže v pragozdu časa pot Smisla našemu človeku in našemu narodu.

Naj v tej velikonočni zarji zažari od Tvojega zanosa celotni slovenski družini v blagoslov!

ALOJZ REBULA

O nalogah Cerkve

Prve izjave novega nadškofa na tiskovni konferenci dne 18. marca.

Najprej vas vse iz srca pozdravljam v želji, da bi svoje nelahko delo v slovenski javnosti opravljali uspešno.

Dovolite mi, da se na začetku tega srečanja hvaležno spomnim svojega predhodnika dr. Alojzija Šuštarja, katerega delo kot ljubljanski nadškof in metropolit želim nadaljevati v prid Cerkvi in slovenskega naroda.

Glede na vprašanja, ki so mi bila zastavljena po imenovanju in na katera sem odgovarjal, bi mogel kdo misliti, da se bom ukvarjal predvsem s politično problematiko. Ker to nikakor ni moj namen niti moje poslanstvo, želim poudariti, da je prva naloga Cerkve oznanjevanje evangelija, se pravi veselega sporočila o Božji ljubezni do vsakega človeka, ki se je razodela v Jezusu Kristusu in nas kliče k čudoviti svobodi Božjih otrok. To sporočilo pa ima tudi svoje družbene in kulturne implikacije. Kajti krščanstvo po svoji naravi teži k temu, da prenavlja ne samo sreca posameznikov, ampak da polagoma preoblikuje vsa področja življenja in jih plemeniti z duhom

evangelija. Pri tem pa ne sme uporabljati sredstev duhovnega nasilja, ampak mora svoje odnose z ljudmi graditi na dialogu, na pogovoru, na spoštovanju. Beseda Cerkve naj prihaja k ljudem v obliki spoštljive ponudbe, ne grobega vsiljevanja.

Druga velika naloga Cerkve je, da moli za ves svet, za vse narode: Cerkev na Slovenskem v prvi vrsti za slovenski narod, za vse Slovence, verne in neverne, da prinaša pred Boga vse radosti in bridkosti, vse uspehe in poraze slovenskega človeka, s prošnjo za odpuščanje vsega grešnega in z zahvalo za vse plemenito in lepo.

Naloga Cerkve je tudi ta, da je sol zemlje in luč sveta, kot pravi evangelij. Cerkev je vključena v človeško zgodovino, povezana z dogajanjem v svetu in z življenjem svojega naroda. Krščanska vera nas nikakor ne navaja k temu, da smo nemočni in pasivni opazovalci tega, kar se dogaja okrog nas, ampak nas poziva k odgovorni dejavnosti. Kristjan se z vso odgovornostjo vključuje v družbeno,

Ljubljana
se ponaša
z baročno
stolnico
sv. Nikolaja,
ki je zdaj
dobila
svojega
triintridesetega
ordinarija

kulturno in politično življenje.

Med pomembne naloge Cerkve štejem tudi moralno prenovo slovenskega naroda, z utrjevanjem tistih vrednot, ki človeku omogočajo spoštovanje do sebe in dajejo smisel in dostojanstvo njegovemu življenju.

Zelo mi je pri srcu tudi ideja o narodni spravi. Zanj se bom zavzemal z vsemi močmi in s taktnostjo, ki jo ta boleča točka zahteva.

Poleg tega duhovnega in moralnega poslanstva vidim svojo nalogo tudi v urejanju odnosov med Cerkvijo in državo. Ko je 24. februarja letos predsednik Kučan sprejel slovenske škofo ob četrti obletnici ustanovitve samostojne Slovenske škofovske konference, je izjavil, "da ga bolj kot nerešene težave v odnosu med Cerkvijo in državo boli dejstvo, da se stvari sploh ne urejajo" (Družina, 9. marca 1997).

V resnici se v tem smislu v zadnjih letih ni veliko storilo. Toda ne želim se vračati v preteklost, še manj koga obtoževati zaradi tega. Dosti bolj pomembno je to, kar lahko naredimo v prihodnosti.

Eno temeljnih vprašanj, ki bi jih morali rešiti, je pravni status Cerkve v Republiki Sloveniji. Slovenska ustava govori o ločenosti med državo in verskimi skupnostmi. Toda v čem je ta ločenost? Že zelo različne in celo nasprotujoče si razlage tega pojma kažejo na dejstvo, da stvar ni jasna in si jo vsak razlaga po svoje. Nujno je torej, da pojem ločenosti jasno opredelimo. Sicer pa je Mešana krovna komisija to že storila in je njena razlaga sprejemljiva.

Drugo vprašanje je vprašanje šolstva. Sedanja šolska zakonodaja predvideva med drugim tudi izbirni predmet Verstva in etika. Problem nastane, ko gre za vsebino in učitelje. Svoje stališče sem povedal že v prvem intervjuju za TVS in vam je znano. Pred nedavnim sta ga zagovarjala tudi apostolski nuncij Farhat in dr. Jože Krašovec. Težava je v tem, da je pri nas Cerkev izključena iz snovanja pedagoškega koncepta šole, kar se drugod po navadi ne dogaja. Kot da si nekdo lasti monopol nad šolo v imenu države, kjer se večina državljanov prišteva k vernikom.

Glede učiteljev tega predmeta se zdi stališče šolskega ministra težko razumljivo. Glasbo naj

bi poučeval človek, ki je za to nadarjen in strokovno usposobljen, arhitekturo arhitekt, medicino zdravnik - le verstev ne bi smel poučevati človek z diplomom teološke fakultete, kjer so redna predavanja iz religiologije. Če želimo, da bi ta predmet poučevali diplomirani teologi, ni zato, ker so verni, ampak ker so strokovno usposobljeni. Poleg tega je tu še drug problem. Na teološki fakulteti je na primer letos v petem letniku dve tretjini študentov, ki ne bodo postali duhovniki. Čemu jim bo diploma, če ne bodo smeli poučevati tega predmeta?

V zvezi s tem naj še poudarim, da se ne zavzemam za verouk v pomenu kateheze v javnih šolah. To je interna naloga Cerkve in zdi se mi primerno, da tako ostane.

Sicer pa se mi zdi to vprašanje šole nepotrebno spolitizirano. Nekateri strašijo z njim, kot da bi bila za Slovenijo katastrofa, če bi pri tem imela Cerkev kakšno besedo. Naj navedem primere naših sosed, kjer imajo verouk v javnih šolah in v tem na splošno ne vidijo grožnje za demokracijo: Hrvaška, Madžarska, Avstrija, Italija, pa tudi Romunija, Slovaška, Poljska, Nemčija.

Nekateri se sklicujejo na Švedsko. Treba pa je vedeti, da tam sploh ni ločitve med Cerkvijo in državo, in če Cerkev nima besede pri tem, je to zato, ker je država po ustavi kompetentna tudi za cerkvene zadeve, saj je luteranizem državna religija.

Drug primer, na katerega se radi sklicujejo, je Francija. Pozabljajo pa, da med Cerkvijo in državo obstaja sporazum o prostem dnevu za verouk v župnijskem okviru. Na srednjih šolah ima duhovnik celo svojo pisarno, kamor učenci lahko prihajajo na pogovore. Lep primer "verske dejavnosti" v javnih šolah.

Slovenska zakonodaja se torej ne more sklicevati na druge evropske dežele. Dejansko uveljavljamo prakso, ki je veljala v laični Franciji pred sto leti. Pa recite, da nismo napredni!

Prepričan sem, da obe vladni stranki želita urediti te probleme. Za SLS se zdi to logično. Pa tudi pri LDS so opazna znamenja v tem smislu. Na primer koncesija za privatno cerkveno gimnazijo v Mariboru, ki jo je pred kratkim izdal minister dr. Slavko Gaber, za kar

mu gre vse priznanje.

Končno še beseda o cerkvenem imetju. Tu gre za vprašanje pravičnosti. Vzpostaviti je treba takšno stanje, da bo zadoščeno pravičnosti ne samo glede Cerkve, ampak vseh razlaščenecv. Možnih rešitev je več; na primer vrnitev v naravi ali primerna odškodnina po dogovoru. Cerkev pa bi lahko tudi podarila površine, ki ji niso nujno potrebne.

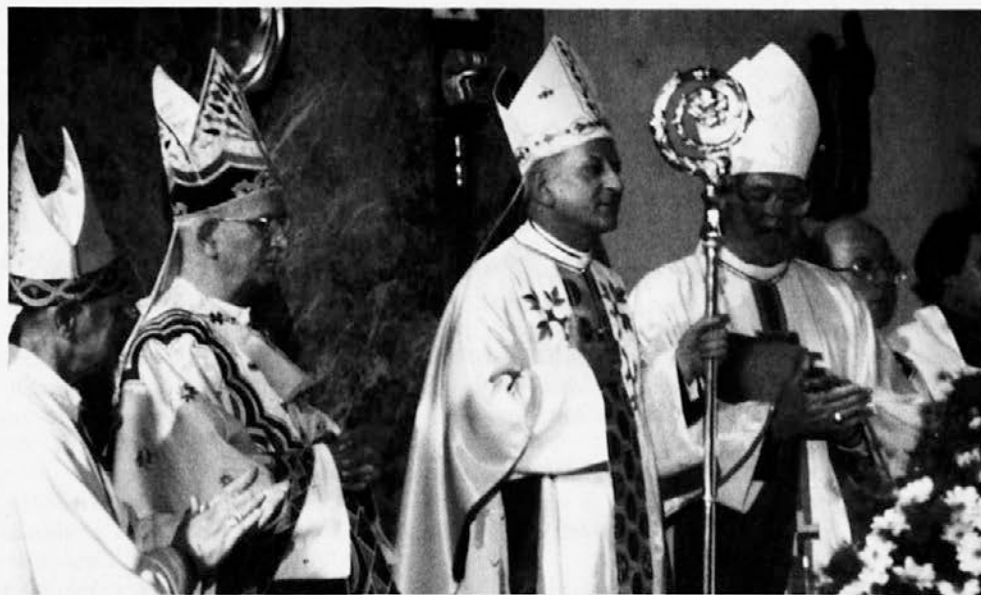
Poleg gozdov pa obstaja tudi vprašanje cerkvenih stavb, ki še ni povsem rešeno.

Naj poudarim, da si Cerkev iskreno želi urediti odnose z državo, ne glede na vladne koalicije. Če do tega v nekem trenutku ne pride, Cerkev pač počaka na ugodnejše čase. Zna namreč živeti tudi v takšnih razmerah. Vprašanje pa je, ali je to koristno za slovensko državo in za njen ugled v svetu.

Dr. FRANC RODE

nadškof - metropolit ljubljanski

Novi nadškof s posvečevalci: nadškof Šuštar, torontski nadškof Ambrožič (na desni slike) in beograjski nadškof Perko (na sliki na levi).

»Stati inu obstati«

... si je za svoje škofovsko geslo izbral novi ljubljanski nadškof. To geslo ga bo spremljalo vse bodoče življenje in bo takorekoč kačipot njegovemu delu in njegovim naporom v službi evangelija.

Takole je svoje geslo sam razložil:

Moje škofovsko geslo je **STATI INU OBSTATI**. Te besede so vzete iz Trubarjeve pridige o veri, ki je bila objavljena v Katekizmu, prvi slovenski tiskani knjigi leta 1550. Potem ko Trubar opredeli vero kot "anu serčnu, gvišnu inu terdnu zavupane v ti riči božje", pravi: "Samo s tako vero more an keršenik v tih nadlugah inu iskušnjavah **s t a t i i n u o b s t a t i**, inu more tudi subperstati ti neveri."

Besede se torej nanašajo najprej na moč, ki izhaja iz vere, da kristjan kljub vsem preizkušnjam ne kloni, ampak ohrani trdno zaupanje v Boga in v njegove obljube.

Geslo "Stati inu obstati" pa je zame tudi izziv. **S t a t i** pomeni biti pokončen, neupogljiv spričo težav in nasprotovanj; pomeni vztrajnost v izvajanju svojih načrtov in zvestobo svojim temeljnim prepričanjem. Samo s tako držo je mogoče **o b s t a t i**. Mar ni v tem geslu povzeta vsa zgodovina slovenskega naroda?

Tako novi nadškof. Kaj pa njegov škofovski grb? Desna polovica grba ima zlato vrtnico na modri podlagi. Modra barva po sredi prehaja v pasu na levo polovico grba ter z gornjim belim ter spodnjim rdečim delom sestavlja barve slovenske narodne zastave.

Pozabljena ajda

POD neoporečno svetlikajočim se stebлом kipi temnorjava torta s prerezom napolnjenim z brusnicami. So prav brusnice? So, so. Brez sence dvoma. Hm. V tem letnem času: so gotovo zamrznjene. Z nosom na steklu ugotovim, da niso, da so takorekoč skristalizirane v sladkorju. In tisto rahlo, luknjičasto, temno testo, polno domačnosti, ki vabi: "Pokusi in blagruj se!"

Pri Novem Svetem Antonu zvoní poldne. Jutranji zajtrk ni več niti spomin in kosilo je samo nekakšno medlo sanjarjenje, nekaj, kar sicer bo, a se nam zdi še tako zelo daleč.

"Še kaj?" uganem olikano nestrpnost onkraj stekla.

"Prosim še košček tega... ne ne, prosim velik kos tega s čokolado. Malo več, tako, da."

Pa ni čokolada. Še malo ne. Je ajda. Je prava ajdova torta, nekakšen slavospev tako zelo malo poznani, tako zelo pozabljeni, tako malo cenjeni ajdi. To izvem v slaščičarni sredi mesta, še celo po naše mi to razloži gospodinja, ki je ujela nekaj besed med menoj in sosedom.

Ajdova torta...

Pobožno jo neseva skozi ta marčni dopoldan: pobožno, ker so nas v otroštvu hranili tudi s svetim spoštovanjem do vsega, kar daje zemlja.

Na soncu je vroče, ob vogalih pa vleče marčno nagajivo in strupeno. Braniti se je treba. In ta ajdova torta je kot nalašč ustvarjena za to. Pa ni samo izdatna opora našemu duševnemu in telesnemu ravnovesju v tem vsesplošnem zelenem prebujanju: ajda ima v sebi nekaj prav posebnega, pradavnega, magičnega in osrečujočega. Je dobesedno nabita z

življenjsko silo, je snovno tako zgrajena in naravnana, da je skoraj ni jedi, ki bi bila primernejša za naše izgorevanje. Kar je suho in zdravo hrustovo drvo za ogenj, to je ajda za naše telo.

Vidim se v šolski klopi, kot bi bilo pred nedavnim in, s hrbtom naslonjenim na kateder, profesor bere iz Murnovih del in se nam čudi: "Da ne poznate ajde?" Ne. Ne poznam je. Pa ne le jaz.

"In tudi ajdovih žgancev ne?"

Tudi teh ne, smo razočarani sami nad sabo. Boječe pripomnim, da je naša pokojna stara teta včasih še kuhala nekakšno sivo ajdovo polento in spomin nanjo ni bil nič navdušujoč. Na polento namreč. In profesor je bral dalje in je bilo, kot da je z nami v razredu samo njegovo telo, a duša in srce sta se potepala daleč nekje in uživala nam nepoznano srečo.

Tisto poletje sem prvič v življenju pokusila ajdove žgance in videla dolenska ajdova polja v cvetju, ko ajda medí, ko ajda zori (glej, sem si rekla, kam je romalo profesorjevo srce...) in sem gledala v živo Murnovo pesem o ajdi: "Kakor bela grud gorka od krvi mlade radosti v cvetju ajda diši." In: "Kadar klas šumi, kmet počije se, kadar ajda diši, ji odkrije se."

Glas zvona se je medtem izgubil med strehami in poldan je mimo. Toda prisotnost ajde ostaja in živa je želja po njenem utripanju v vetru, ko cveti, rožnato belo, cveti, kamor ti nese oko in jo obiskujejo oblaki čebel za ajdov med in so ure polne božjega snovanja.

Treba bi se ji bilo odkriti, da, njej, ki je po nam neznanih semenskih poteh prišla menda iz Mandžurije in tako radodarno in popolno hranila rod za rodom hribovitih pobočij Evrope in Azije. Kamorkoli je prišla, so jo sprejemali z odprtimi rokami ter ustvarjali iz nje raznovrstne kruhe in pogače, kekse in palačinke, kaše in polente, rezance in emoke, narastke in potice, saj je prinašala zdravje in moč, ker da vsebuje poleg kopicice dragocenih mineralov tudi dve zamotani stvarci, rutino in fagopirino, ki sta prava angela varuha za vse ožilje, možgane in pamet! "Polygonum fagopyrum", ki jo uvrščamo med žita, ker rodi rdeče rjavkasto zrnje. In vendar ni žito!

Sklenila sem, da moram na vsak način poiskati nekaj tega dragocenega praška. Pa je ne najdemo kar tako na vsak korak te ajdove moke. Enkrat je in drugič je ni. Še manj enostavno je najti recept za

ajdovo torto, ker da je prava redkost. Potem pa odkriješ, da drugje ni ne redkost in niti skrivnost: da poteka vse natanko kakor pri navadnih zemskih tortah: penjeno maslo, penjeni rumenjaki in sladkor, moka, sneg do trdega snega obdelanih beljakov, pečica in amen.

Od spretnosti, potrpljenja in sreče je potem odvisno, če jo bomo lepo in rahlo polnili z brusnicami, s pisanimi marmeladami in pehtranovo kremo, ali če bomo z dolgim nosom težkali nevstali in packasti izdelek in ugibali, kaj bi z njim.

Iz Mojih spominov

pokojnega ljubljanskega pomožnega škofa dr. STANISLAVA LENIČA. Spomini o imenovanju, posvečenju in težavah škofa Vovka so zanimivi zlasti ob slovesnostih posvetitve in ustoličenja novega nadškofa. Vemo, da tudi temu ne bo prizanešeno s težavami, a težki časi škofa Vovka so, hvala Bogu, za nami in samo Bog daj, da se ne povrnejo nikoli več.

ZGODILO se je, da je oktobra enkrat (leta 1946, op. ur.) prišel v Ljubljano nuncij Hurley in mi naročil, naj Vovka takoj pokličem. Potem je peljal Vovka v svojo spalnico, ker je bila to edina prosta soba na škofiji, in povedal: "Sveti oče vas bo imenoval za pomožnega škofa. Ljubljana ne more biti brez škofa." (Res je bilo težko. "Sposojali" smo si škofa Lacha v Zagrebu ali nadškofa Ujčiča iz Beograda za obrede.)

Cez nekaj minut pride ven ves rdeč in zasopel. Srečal me je na hodniku, se prijel za glavo in rekel: "Nuncij hoče, da postanem pomožni škof. Jaz pa se tega branim. Jaz vem, da nisem sposoben. Nimam znanja, nobenih tujih jezikov ne znam, niti italijanskega, zato je nemogoče, da bi bil škof."

Na ta odgovor mu je, kakor je povedal kasneje, nuncij rekel: "Vi boste škof za Slovence, slovensko pa znate, kajne?"

Potem je Vovk prosil odloga, da bi se posvetoval, in nuncij mu je to dovolil. Bil sem prvi, ki sem nanj naletel. Pa sem mu rekel: "Gospod generalni vikar, Vi že več kot eno leto zelo skrbno vodite škofijo. Veliko ste uredili. Poznate vse

Vsekakor pa moramo začeti z delom v prepričanju, da bo uspeh enkraten. Tudi smetano pripravimo, ker je ni lepše kot je temna torta z belimi kosmi in rdečim nadevom.

Kar pa lahko spečemo brez vsakega strahu pred neuspehom, je ajdov kruh z mandeljni in orehi, ki ga zmesimo iz dveh delov temne in enega dela pšenične moke ter mu dodamo kvas ter zmlito suho sadje. Obdamo ga s kito iz bele moke, okrasimo ga z nageljčki, grozdki in klasi iz belega testa, z IHS in z vsem, kar nam v tistem trenutku srce prišepeta.

BRUNA PERTOT
v tržaški Mladiki

župnije, zato je po moje zelo pametno, da sprejmete to službo."

Pa je bil še vedno v škripcih, ali bi ali ne. Potem je šel k proštu Nadrahu, ki je stanoval v sedanjem stolnem župnišču. Nadrah ga je prepričal. Potem je Vovk odšel nazaj k nunciju in sprejel. Kasneje se je pokazalo, kako je bilo to prav. Vovk je bil izvrsten škof. Ni imel učenosti, ni bil velik strokovnjak v teologiji ali drugod, bil pa je praktičen dušni pastir. Imel je tudi v glavi tisto naravno pamet in prakso, da je takoj "pogruntal", kaj je tukaj in zdaj primerno in pametno in je zmeraj pametno reševal še tako zapletene stvari. Tako je bil v tistem času najbolj primeren za mesto škofa v Ljubljani. Ostal je pomožni škof nekaj let potem, ko so ga imenovali za administratorja. Šele po smrti škofa Rožmana leta 1959 je postal pravi rezidencialni škof in bil to le štiri leta. Od leta 1962 pa nadškof.

O Vovku lahko rečemo: Ni bil strokovnjak, a bil je naravno bister. Eden njegovih zasliševalcev je nekoč odkrito rekel: "Kadar z Vovkom govorim, mi kar zadiši po kmečki zemlji. Tako čutim v njem."

Kaj se je zgodilo ob objavi Vovkovega škofovskega imenovanja?

Počeli so vse mogoče, da bi ga preprečili. Vovk je odšel ta čas na duhovne vaje na Brezje. Datum za posvečenje smo določili: 2. december 1946. V tem času pride na škofijo oznovec, in ker ni dobil Vovka, sem moral z njim jaz. Peljal me je k notranjemu ministru Kraigherju. Tam sem bil eno uro. Ves čas sem poslušal samo tole: "Vovk ne sme biti posvečen za škofa. Mi nismo bili vprašani za pristanek, zato bomo nagajali. Računajte, da bodo demonstracije, če bi se posvečenje izvršilo."

Takoj sem šel na Brezje. Škof me je poslal v Beograd k nunciju, naj mu to sporočim. Nuncij je naročil, naj čakamo brzozjavke, v kateri nam bo dal navodilo. To je bilo v nedeljo pred posvečenjem. Do petka ni bilo glasu od nikoder. Takrat brzozjavi nuncij: "Posvečenje bo, toda brez zunanjih slovesnosti."

Tako smo potem sklenili, da bo preprost vhod v stolnico. K posvečenju so prišli samo najnujnejši: škof Tomažič in nadškof Ujčić. Navzoč je bil tudi škof Držečnik, ki še ni bil posvečen. Stolnica je bila nabito polna. Proti koncu obreda smo postali vsi solzni. Jaz sem mislil, da me oči bolijo, ker nisem vso noč nič spal. Pa sem pogledal druge in so jim ravno tako solze tekle. Nekdo je odvreget

sredi cerkve solzilne bombe. Vem, da so morali nekateri ljudje iskati pomoči v bolnišnici.

Med kosilom sem bil klican na zaslišanje. Na škofijo so prišli trije in me spraševali, če bi mogel povedati, koga sumim, da bi izvedel incidente v stolnici. Takrat sem rekel: "Veste, jaz sem bil ta teden pri notranjem ministru in eno uro mi je grozil, da bodo demonstracije, če bo posvečenje. To se pravi, da je že takrat vedel, da se nekaj pripravlja. Prosim, če bi kar njega vprašali, pa vam bo pojasnil." Pa smo končali.

Kako je bilo takrat, ko ste spremljali škofa Vovka po birmah?

Na birmah smo imeli neizmerno veliko fotografov. To so bili večinoma vohuni, ki so spremljali vse, poslušali, zapisovali... Najhuje je bilo, ko sva šla na birmo v Kočevje. Tam so tisti dan izključili elektriko in zaprli vodo. Birmancev je bilo najbrž okoli tisoč. Škof je pridigal in birmal v temi. Po birmi pa so nam povedali, da je nekdo porezal vse gume pri avtu. Imeli smo najet taksi in ker je bil dekan Flajnik previden ter je zaslutil, da lahko kaj naredijo, je dal avto zakleniti v šupo. Kuharica je med mašo skozi okno opazila, da so prišli možakarji in sneli bruna v šupi, prišli tako do avta ter porezali vse štiri gume.

Med obredi škofovskega posvečenja: izprasevanje izbranega kandidata in njegov devetkratni odgovor: "Hočem!"

SREČANJE V MILDURI

Mirko Cuderman

ZDI se mi, da se vse premalo poroča in piše o Avstralski Slovenski Konferenci. Zato sem se odločil, da objavim nekaj vrstic o srečanju v Milduri na letošnjo soboto pred cvetno nedeljo (22. marca), ko smo imeli delovni sestanek ASK.

Že prvi vtisi srečanja z navzočimi rojaki, zastopniki avstralskih Narodnih svetov, so v meni potrdili dejstvo, da res prevladuje v vseh prisotnih dobra volja za uspešno poživitev naše organizacije. To dokazujejo že naporji sami in trud, ki je bil doslej vložen, da bi bilo srečanje čim uspešnejše. V prvi vrsti mislim na vse priprave organizatorke tega srečanja, tajnice Jožice Gerden, pa tudi na več tisoč kilometrov, ki so jih udeleženci prevozili na poti v Milduro. Naj dodam približne razdalje: Melbourne 400 kilometrov, Adelaide 400 km, Canberra 880 km, Brisbane 1900 km.

Sestanek je na pobudo članov organizirala tajnica Jožica Gerden. Bil je v prostorih MADEC-a (Mildura District Education Council), kjer je vse udeležence pozdravil Viktor Matotek, predsednik MADEC-a in krajevnega Ethnic Community Council-a. S ponosom nam je povedal, da je po materi slovenskega rodu ter da je že obiskal Slovenijo.

V svojem pozdravnem govoru nas je predsednik Cvetko Falež spomnil, da smo del pomembne svetovne organizacije - SVETOVNEGA SLOVENSKEGA KONGRESA. Menim, da bi med nami ne bi smelo biti skeptika, ki bi zavestno dvomil o pomenu te organizacije. (Je pa žal mnogo nevednežev, ki organizacije ne poznajo ter ji podtikajo napačne namene.) Tudi če število članov ne gre v tisoče in dosežki dostikrat niso vidni, naj bi bila organizacija po svoji pomembnosti nekaka svetinja Slovincem doma in po svetu. Naloge in cilji Kongresa so tako vzvišeni, da morajo pritegniti slehernega iskrenega narodnjaka. Ugled Kongresa je kljub njegovi kratki dobi velik ter dobi svoj pomen zlasti med izseljenci ter zamejci. Tako nekako je opisal našo organizacijo avstralski predsednik Falež.

Cilji in nameni ASK pa so v kratki obliki: a) širiti slovensko zavest med rojaki; b) podpirati tukajšnje slovenske kulturne in družabne ustanove; c) podpirati učenje slovenskega jezika in slovenske kulture; d) upoznavati avstralsko občinstvo z delovanjem slovenske skupnosti; e) pospeševati kulturne in poslovne zamenjave med Slovenijo in Avstralijo.

Seveda pa pridejo cilji do pravega pomena šele pri njihovi dejanski izvedbi. Na sestanku smo od zastopnikov Narodnega sveta Viktorije (SNSV) slišali o njih uspešnem delovanju. Na melbournskem televizijskem kanalu MCTC že lep čas redno predvajajo slovenske informativne filme oz. videokasete ter s svojim rednim TV-sporedom predstavljajo Slovenijo tukajšnjemu občinstvu. Z nudenjem štipendij podpirajo učenje slovenskega jezika. Priredili so že več akademij, zadnje za peto obletnico slovenske samostojnosti celo s skrajšano opereto Planinska roža. Organizirali so turnejo Štajerskih 7 in sodelovali pri turneji Tržaškega okteta. Izdali so obširno brošuro Bitka za Slovenijo. V svoje delovanje so vključili tudi dobrodelnost, zlasti skrb za bolnike in osamljene.

Ta zadnja zadeva, skrb za bolnike in osamljene, postaja čedalje bolj potrebna pri vseh slovenskih skupnostih, ker se naša generacija hitro stara. Govoril sem že z odborniki SNSQld. in so vsi pripravljeni, da se tudi mi bolj zavzamemo za osamljene in bolnike. Upamo, da nam bo preko Slovenskega radia dana prilika, da vzpostavimo stike z rojaki, ki potrebujejo pomoč.

Ker je predsednik SNSV Štefan Merzel odstopil kot blagajnik ASK, je bila na njegovo mesto izvoljena Anica Cuderman in je tako v glavnem odboru zastopan tudi Narodni svet Queenslanda.

Na sestanku smo veliko razpravljali o raznih predlogih in nalogah, ki nas čakajo: morebitna inkorporacija ASK, potreba po delni spremembi pravil, predlagano je bilo delo na telefonskem imeniku Slovencev v Avstraliji, kakor ga imajo že v Kanadi in Argentini. In še marsikaj. Z ozirom na domovino pa naj se ASK skupno s Svetovno Slovensko Konferenco zavzame za naše volilne pravice, ki so nam doslej bile kršene. Še in še je nalog, ki jih SSK v Avstraliji lahko rešuje z delovnim članstvom v Narodnih svetih. Zato naj bi bil namen vseh zavednih Slovencev: podpreti SSK.

Posebnost srečanja v Milduri pa je bila vsekakor slovenska sveta maša. Za nas in mildurske rojake jo je daroval p. Janez Tretjak iz Adelaide, ki se je udeležil sestanka kot član Narodnega sveta Južne Avstralije. Bogoslužje cvetne nedelje je bilo za vse posebno doživetje z lepim petjem in procesijo. Bilo je navzočih veliko butaric, okrašenih

s pisanimi trakovi, pomarančami in jabolki. Čeprav je slovenska skupnost v Milduri majhna, se je pri maši izkazala s petjem, pri zakuski po bogoslužju pa z izredno gostoljubnostjo domačih gospodinj. Opazil sem tudi veliko povezanost med

tamkajšnjimi rojaki, kar je potrdil tudi pater Janez: rad prihaja v Milduro, ker so vedno skoraj vsi navzoči pri slovenski maši.

Naj končam z zahvalo Jožici Gerden za lepo in uspešno doživetje v Milduri.

Prijatelji RADIA OGNJIŠČE

DNE 28. novembra 1994 se je v slovenskem medijskem prostoru prvič zaslišal glas cerkvenega - katoliškega radia, katerega ustanovitelj je bilo Tiskovno društvo Ognjišče iz Kopra. Študijske in druge potrebne prostore je dobil Radio Ognjišče v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano.

Radio Ognjišče pripravlja 24 ur programa, od tega 18 ur t.i. vodenega od 5.00 do 22.30, v nočnem času pa je le glasba. Radijski valovi sežejo skoraj v vsak kotiček slovenske zemlje, saj to omogoča pet oddajnikov. Glas pa se sliši tudi v sosednjih državah. Ta radio kot cerkvena ustanova nima nobene državne podpore, pa čeprav pripravljamo in oddajamo narodni program. Zato smo vedno znova postavljeni pred nalogo: iskanje finančnih sredstev za nemoteno delo. Prvi vir dohodka so oglasi, čestitke, osmrtnice, sponzorji... Vendar ta zbrana (zaslužena) sredstva ne zadoščajo, čeprav upamo, da bomo uspeli priti do zadovoljive višine.

Glavni vir dohodka so nam torej za enkrat prijatelji Radia Ognjišča - dobrotniki, ki se obvežejo, da nas bodo mesečno podpirali vsaj s petsto (500) tolarji (5 dolarjev). Število

prijateljev se je do zdaj povzpelo do višine 7000 in veseli smo, da so mnogi prijatelji tudi naši rojaki po svetu - iz Evrope, ZDA in Kanade.

Za prijatelje imamo tedensko oddajo ob ponedeljkih; pripravljamo pa tudi srečanja na različnih krajih. Srečali smo se tudi na Kredarici (Triglav), odkoder smo neposredno prenašali oddajo in sveto mašo. Najštevilnejše srečanje je bilo do zdaj na Žalostni gori pri Preserju, kamor je prišlo več kot dva tisoč prijateljev našega radia. Radijski prijatelj ni le ideja, ampak je resničnost, ki se iz dneva v dan potrjuje. Veseli bomo, če bomo dobili prijatelje tudi med vami, dragi rojaki v Avstraliji. Prepričani smo, da bo prav hitro prišel tisti čas, ko nas boste lahko poslušali tudi v daljni Avstraliji. Že zdaj pripravljamo možnost poslušanja programa preko Interneta, potem... potem pa preko satelita.

Kdor bi nam želel in hotel pomagati s svojimi darovi, lahko to stori preko mesečnika MISLI. Za zdaj pa vam kličem: Bog povrni!

V imenu vseh sodelavcev Radia Ognjišče vam želim vse dobro in naj vas spremlja božji blagoslov na priprošnjo Marije Pomagaj!

Franci Trstenjak
glavni urednik Radia Ognjišče

Vesela družina Radia Ognjišče. Franci Trstenjak je tretji z desne.

SV. RAFAEL SYDNEY

POKOJNI - V sredo 12. marca je v Brisbanu, Qld., umrl **AVGUST SUŠEC**. Rojen je bil 8. maja 1958 v Celju kot sin Alojza in Dore, ki zdaj živita na Zlati obali, en brat pa je v Mt. Izi. Leta 1982 se je v Brisbanu poročil z Wendy, s katero ob smrti zapušča tudi pet otrok v starosti od pet do trinajst let: tri sinove in dve hčerki. Pogreb je bil 19. marca: pokopan je bil pokojni Avgust na Mt. Gravatt livadnem pokopališču.

V ponedeljek 7. aprila zgodaj zjutraj je v bolnišnici v Windsorju (Sydney) umrl **JOŽE VORŠIČ**. Rojen je bil 6. novembra 1921 pri Mali Nedelji na Štajerskem. V februarju 1946 se je v magdalenski cerkvi v Mariboru (Pobrežje) poročil z Antonijo Mikelj, ki je po rodu tudi iz Male Nedelje. Jože se je izučil za kovača in mehanika. V Avstralijo sta prišla z ženo 6. junija 1949. Začela sta v taborišču Greta blizu Newcastla, kasneje pa se preselila v Sydney in živela v Auburnu. Nato sta kupila farmo v Tennysonu (North Richmond). Pokojnik je že več let bolehal. Od časa do časa smo ga obiskovali pater in sestre iz Merrylandsa. V bolnišnici je prejel bolniško maziljenje in sveto popotnico. Tako je pripravljen odšel s tega sveta. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v četrtek 10. aprila, grob pa je dobil na starem delu našega pokopališča v Rookwoodu, kjer si ga je rezerviral že pred leti. Zapušča ženo Tončko, hčerko Sonjo por. Friščič in vnučka Tončka ter vnukinjo Anico, v domovini pa še tri brate, dočim je eden že med pokojniki.

V petek 11. aprila zvečer je v Napean bolnišnici (Penrith) umrl **ALOJZ GLOGOVŠEK**. Pokojnik je bil rojen v vasi Mali Kamen (Senovo) 7. marca 1918 v družini Martina in Marije. V Avstralijo je prišel že leta 1949, torej med prvimi povojnimi naseljenci. Zaposlil se je v premogovniku Coalcliff v Austenmere, NSW, in držal isto delo vse do svoje upokojitve pred dobrimi dvajsetimi leti. V septembru 1957 se je v sydneyski stolnici poročil s Frančiško Podbevšek, po rodu iz Brestanice ob Savi. Lani je Alojza zadela kap, ostal je delno paraliziran in je veliko trpel. Prejel je zakrament svetega maziljenja in sveto popotnico, kot bolnik pa rad sledil nedeljski maši na televizijskem ekranu. Mašo zadušnico za pokoj Alojzijeve duše je v St. Marys opravil krajevni župnik v nedeljo 13. aprila, pogrebne molitve pa so bile v kapeli krematorija Pinegrove v sredo 16. aprila. Poleg žene zapušča pokojnik hčerki Ireno por. Simpson ter Ingrid por. McMartin, vnuke Liso, Naomi, Jamie-Lee in Nicole, v Franciji pa brata Stanka.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom pokojnih. Naj jim bo Sveti Duh Tokažnik uteha ob njihovi izgubi.

*Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
St. Raphael Slovenian Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692*

POROKE - Carmen Bogataj, Rossmore, NSW, rojena v Sydneyu v družini Pavla in Marije r. Jereb in krščena pri Sv. Rafaelu, Merrylands, je 15. decembra 1996 v cerkvi sv. Gertrude, Smithfield, NSW, poročila **Johnnyja Zamattia**.

Filip Hatežič, Lake Heights, NSW, rojen in krščen v Wollongongu, sin Marjana in Margaret r. Mali, in **Kelly Johnson**, Paddington, NSW, hčerka Neila in Margaret r. Tout. Poroka je bila v cerkvi Marije Brezmadežne, Manly, NSW, dne 8. februarja 1997.

Vladimir Brajkovič, Guildford, NSW, sin Lovra in Ane r. Horvat, rojen v Sydneyu in krščen pri Sv. Rafaelu, Merrylands, ter **Angela Mary Cooper**, Guildford, NSW, hčerka Wayna in Cheryle r. Amphlett, rojena in krščena v Singaporu. - Sv. Rafael, Merrylands, 12. aprila 1997.

Alan Silvan Škofic, Unanderra, NSW, sin Cirila in Mare r. Leban, rojen in krščen v Wollongongu, NSW, in **Jaklen Jawes**, Wakeley, NSW, hčerka Maherja in Geroshe r. Heskial, rojena in krščena v Diyana, Iraq. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 19. aprila 1997.

Dr. Marko Coby, Double Bay, NSW, sin Vilka in Štefanije r. Vabič, rojen in krščen v Žalcu pri Celju, in **Antonija Tomažin**, vdova po pokojnem Andreju Sodja, rojena in krščena v Koroški Beli, župnija Jesenice. - Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo 19. aprila 1997.

Vsem novoporočencem iskrene čestitke in naj jih Bog spremlja s svojim blagoslovom na življenjski poti!

VELIKONOČNE PRAZNIKE smo spet doživljali z lepo udeležbo na cvetno in velikonočno nedeljo in z nekoliko manjšo v velikem tednu. Naj spet poudarim, da je za vsako praznovanje potrebna priprava. Čim skrbnejša je, tem boljše in lepše je praznovanje samo. To velja seveda tudi za veliko noč. Ves postni čas je namenjen tej pripravi, ki doseže svoj višek v velikem tednu, ne le na

velikonočno nedeljo. Pa naj ta spodbuda pride do veljave naslednji postni čas!

PRAZNIK SV. TROJICE, letos na nedeljo 25. maja, zaznamuje konec velikonočne dobe in je zadnji dan za izpolnitev cerkvene zapovedi, ki se glasi: Spovej se svojih grehov vsaj enkrat v letu in v velikonočnem času prejmi sv. Rešnje Telo. To je najmanj, kar Cerkev pričakuje od svojih članov. A se še najdejo taki, ki niti tega nimajo več za mar. Jezus pravi: "Ako ne boste jedli mesa Sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi." Jezus govori tu o duhovnem življenju, ki nam ga daje po svetem obhajilu. Žal danes toliko pristopajo k obhajilu nepripravljeni, brez misli na spoved vsaj od časa do časa, če se nabere v duši preveč grehov. Jezus želi priti v dušo, ki je očiščena malih grehov s kesanjem, večjih pa tudi s spovedjo.

Je pa še druga zapoved, ki se kar pogosto krši. Ta je, da se moramo držati cerkvenih navodil glede zakramenta svetega zakona. Za katoličane velja, da je edino veljaven zakon sklopljen v katoliški cerkvi, (v pravoslavni cerkvi, če je en partner pravoslavne vere, je sicer veljaven, a nedopusten), pred katoliškim duhovnikom ali diakonom in pred dvema pričama. Zato je sklepanje zakona v drugih cerkvah - brez izrecnega dovoljenja škofa - neveljavno. Seveda tudi civilna poroka ni zakrament. Vsak, ki je neveljavno poročen, mora to popraviti (če se sploh da), da lahko prejema zakrament svete spovedi in svetega obhajila. To velja tudi za tiste, ki žive skupno brez vsake poroke.

MAJNIŠKA POBOŽNOST bo v naši cerkvi sv. Rafaela v mesecu maju vsak četrtek ob 10.30 dopoldne. To je ura srečanja naše molitvene skupine, vendar ste vabljeni tudi ostali. Ob petkih pa bodo šmarnice ob 6.45 zvečer, ob sobotah ob sedmih zvečer, v nedeljo pa združene z mašo ob pol desetih. Tudi ob četrtek, petkih in sobotah bo sveta maša. Letošnje šmarnično branje (isto kot v domovini) bo "Življenje sv. Terezije Deteta Jezusa". Pridite in povabite s seboj še kakega znanca, pri katerem bo prijazno vabilo našlo odmev. Marija vam bo bogato povrnila za dobro delo.

SREČANJE bolnikov in upokojencev je na sporedu v četrtek 8. maja. Ob pol enajstih bo sveta maša s šmarnicami, nato pa kosilo in družabnost v cerkveni dvorani. Obvestite se med seboj! Če morete komu nuditi prevoz na srečanje, ki bi se ga sicer ne mogel udeležiti, boste storili dobro delo.

IGRALSKA DRUŽINA se nam bo tokrat predstavila z igr "Trije vaški svetniki". Predstava bo v soboto 17. maja zvečer ob 7.30, naslednji dan, v nedeljo 18. maja, pa po maši ob enajstih dopoldne. Pokažimo, da znamo ceniti našo kulturo, katere del so tudi odrske prireditve in igre. Ne pustimo, da bi člani naših družin postali izključno "oboževalci" televizije, v nemar pa puščali naše stare kulturne vrednote. Zato: udeležite se predstave in še druge povabite! Naši igralci žrtvujejo veliko svojega časa in doprinašajo številne osebne žrtve, da hodijo na vaje. Njihov trud jim poplačajmo s polno dvorano in navdušenim priznanjem!

ROJAKI V WOLLONGONGU ste vabljeni na binkoštno nedeljo, 18. maja, ob dveh popoldne v cerkev sv. Janeza Vianeya, Fairy Meadow, na srečanje narodnih skupin wollongongske škofije. Glavni mašnik bo škof Wilson, duhovniki raznik narodnosti pa bodo somaševalci. Tudi narodne noše so dobrodošle in zaželjene.

ŠMARNIČE bodo v naši cerkvi Vseh svetih v Figtree vse srede v maju ob sedmih zvečer. Na sporedu bo sveta maša in majska pobožnost. Veliko namenov imamo, ki naj bi jih priporočili nebeški Materi Mariji: za boljše razumevanje in več ljubezni ter potrpljenja v naših družinah; da bi se naša mladina prav odločala za življenje; da bi radi pomagali našim ostarelim ter bolnim bratom in sestram; da bi naša rodna domovina ohranila svoje narodne in verske vrednote... Kot vsako leto, se bomo tega zadnjega namena posebej spomnili na predvečer praznika Marije Pomagaj, 23. maja.

WOLLONGONG-FIGTREE je - poleg že omenjenih sred z mašo in šmarnicami - na sporedu za nedeljsko službo božjo 11. in 25. maja ob peti uri popoldne.

CANBERRA pride spet na vrsto za slovensko mašo na binkoštno nedeljo, 18. maja, ob šesti uri zvečer. Naslednje tri zimske mesece, junija, julija in avgusta, pa bo naša maša že ob štirih popoldne.

NEWCASTLE bo imel slovensko mašo spet v nedeljo 29. junija. Kraj kot običajno: v stolnici Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Čas: ob šestih zvečer.

WAGGA-WAGGA je na sporedu za slovensko mašo na binkoštno nedeljo, 18. maja, ob 11.30 dopoldne v kapeli sestrskega samostana Mt. Erin. Obvestite se med seboj! Po maši bo pater obiskal tiste, ki ne bodo mogli priti k maši.

QUEENSLAND pride za obisk slovenskega duhovnika na vrsto v mesecu juniju. Na Gold Coast bo slovenska maša v soboto 14. junija ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Naslednji dan, v nedeljo 15. junija, pa je ob enajstih v isti cerkvi MAŠA NARODOV.

Upam, da se bo veliko naših rojakov, ne le z Zlate obale, udeležilo te pomembne vsakoletne slovesnosti. Poskrbite, da bo tam tudi naše bandero Matere božje in svetih bratov Cirila in Metoda. Gotovo naj pridejo tudi vse narodne noše, kar jih premorete.

ROJAKOM V PERTHU, W.A. - Iskrena hvala za lep sprejem p. Metoda, ki Vas je obiskal in Vas zbral k slovenski službi božji na nedelji 13. in 20. aprila. Bog plačaj tudi Anici in Slavku Tomšič za gostoljubno streho in postrežbo, odbornikom in članom obeh organizacij ter vsem rojakom.

Naj k Perthu dodam, da je p. Metod na tem svojem obisku W.A. tudi krščeval. V nedeljo 20. aprila so bili v cerkvi sv. Kierana, Osborne Park, krščeni trije otroci družine Jožefa Korošca in Marije Leanne r. Spain: **Matthew Joseph Korošec** (r. 1989), **Nicholas James Korošec** (r. 1994) in **Emily Louise Korošec** (r. 1996). Botrovala sta vsem trem Guy William Spain in Sharon Harris.

GOSTE SMO IMELI. Kmalu po veliki noči je prišel p. Ciril Božič. Dobil je nalogo pripraviti razstavo umetnin našega slikarja Stanislava Rapotca, ki bo v Kostanjevici na Dolenjskem. S p. Cirilom

pa so prišli še trije. Prvi je duhovnik mariborske škofije g. Franc Trstenjak, ki je glavni urednik zelo popularnega katoliškega radia "Ognjišče". Ostala dva pa sta Marko Pogorevc (bivši šef kabineta ministra za notranje zadeve in tajnik državnega odbora za lanski papežev obisk) ter Roman Rep (višji svetovalec v ministrstvu za notranje zadeve). Mariza Ličan, koordinatorica slovenske oddaje radia SBS je goste povabila v radijski studio, da so se predstavili. Srečali pa so se z rojaki tudi v naši cerkveni dvorani in raznih slovenskih naselbinah.

OPRAVIČUJEM SE, ker je naš računalnik izbral napačne in zastarele naslove rojakov, ko smo razpošiljali velikonočna pisma (mini-Rafaela). Tako nekateri pisma sploh niso prejeli, ali pa je prišlo na stari naslov. Kot marsikje se je tudi tu zataknilo po odhodu sester, saj je bilo to delo sestre Francke.

Bog plačaj vsem, ki so nam poslali velikonočne darilne kuvertice za vzdrževanje našega verskega središča, za "Rafaela" (ki bo prihodnjic spet izšel v običajni obliki), za misijone in druge namene.

PENROSE PARK bo dobil tudi slovensko kapelico, katero gradi Maks Krajnik. Darove so poklonili naši romarji, ki hodijo tja vsakega trinajstega v mesecu, na fatimske dneve. Kapelica je skoraj končana. V njej bosta podobi Marije Pomagaj in Svetogorske Matere božje ter kipa Srca Jezusovega in Marijinega. Ko bo vse nared in odločen datum za blagoslov kapelice, bomo sydneyske Slovence povabili tja na romanje.

P. VALERIJAN

Brisbanska skupina rojakov ob zadnjem obisku p. Cirila in ostalih gostov iz Slovenije

IZPOD TRIGLAVA

Z NAJVEČJO BUTARO so se letos postavili fantje iz Zavrha nad Dobrno. Tri mesece pred cvetno nedeljo so pripravljali tri tone težko in skoraj sedemdeset metrov dolgo butaro. Za prenos pred cerkev je bilo potrebnih 48 parov krepkih rok. Poročilo pravi, da so Zavrčani dolgo in težko butaro splekli tudi lani in prejšnja leta, a tako velika kot letošnja še ni bila nobena. Upajo, da bo njihova letošnja predvelikonočna zavzetost našla mesto v Guinnessovi knjigi rekordov.

DEVETDESETLETNICO je praznoval 2. marca, na tretjo postno nedeljo, najvidnejši slovenski baletni plesalec in koreograf **Pino Mlakar**. S tri leta mlajšo ženo in soustvarjalko Pio sta bila svoj čas poznani in priznani baletni par ter žela mnogo uspehov in priznanj v Sloveniji in po svetu. Naravno je bil Pino ob svojem visokem življenjskem jubileju deležen številnih javnih čestitk. Doma iz Novega mesta, je tam praznoval tudi svoj visoki jubilej in sicer v kapiteljski cerkvi z mašo prelata in prošta Jožeta Lapa in ubranem zborovskem petju, predvsem pa v krogu kapiteljskega vernega občestva. Kot globok vernik se je Bogu iz srca zahvalil za vse, kar je v teku dolgega življenja od Njega prejel.

MESEC EVROPSKE KULTURE bodo letos priredili v Sloveniji. Potekal bo od 15. maja do konca junija, njegove prireditve pa bodo v Ljubljani in drugod po slovenski državi. Zaključek projekta bo v Ljubljani od 1. do 4. julija, imenoval pa se bo Evropa 2000. Gost teh dni bo sloviti italijanski tenorist Luciano Pavarotti in je za njegov koncert v Cankarjevem domu že zdaj veliko zanimanja. Po

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

poročilo bo najcenejša vstopnica koncerta stala 30 tisoč tolarjev, kar si vsakdo ne more privoščiti. Zato bodo koncert lahko spremljali tudi na velikem ekranu, ki bo nameščen na Prešernovem trgu, pred frančiškansko cerkvijo.

VELIKONOČNA RAZSTAVA v župnijski dvorani v Nabrežini pri Trstu je bila letošnja že osemnajsta. Središče razstave so bili seveda pirhi, ki jih je bilo kar 300. Poleg domačih so prišli z vseh koncev sveta: iz Poljske, Rusije, Indije... Del razstave je bil posvečen škedenjski krušarici, gradivo pa je prispeval škedenjski muzej.

ANKETO O VERNOSTI SLOVENCEV je ob veliki noči izvedel dnevnik Delo. Tretjina vprašanih veruje v posmrtno življenje, od katoličanov 37,2%, kar 22,4% pa celo med skupino nevernih. Od 1050 računalniško izbranimi naročniki, ki so sodelovali pri anketi, jih je 89,2% izjavilo, da so krščeni. Med katoličani število krščenih dosega 97,1%. Skupina 42,8% se je opredelila za vernike, ki se redko udeležujejo cerkvenih obredov, 14,5% pa za vernike, ki v cerkev ne hodijo. Za neverujoče, vendar do vere strpne, se je predstavila slaba četrtina vprašanih, za nasprotnike vere pa le 1%.

Večina vprašanih (76,7%) je svoje otroke krstila, oz. ji bo, če in ko jih bo imela. Celó 40,7% tistih, ki so se predstavili za neverne, vendar strpne, je oz. bo krstila svoje otroke.

Božič postavlja med prazniki na prvo mesto 58,8% vprašanih. Na drugem mestu je Velika noč, ki jo kot največji praznik doživlja 25,6% vprašanih. Celó med ono četrtino, ki ne čutijo pripadnosti nobeni veroizpovedi, je med prazniki na prvem mestu (43,8%) Božič.

MILKA HARTMAN, znana koroška pesnica in narodna buditeljica svojih koroških rojakov, je praznovala v začetku tega leta visoki življenjski jubilej: 95-letnico rojstva. V pliberški farni dvorani so jo počastili s svojimi nastopi Libuški moški pevski zbor Kralj Matjaž, Mešani pevski zbor Podjuna-Pliberk in ansambel Korenine. Besedilo, ki je povezovalo nastope, je oblikovala Anita Hudl. Poročilo pravi, da je do zadnjega kotička napolnjena dvorana kar odmevala od naših lepih koroških pesmi.

NAJTEŽJI ZVON v Vipavski dolini je zapel iz lin ajdovskega zvonika na velikonočni ponedeljek. Župnija sv. Janeza Krstnika v Ajdovščini ga je dobila v dar od svojega rojaka Marjana Semiča, ki že vrsto let živi v Italiji in se vsako leto rad vrača v

domače kraje. Z darilom 2700 kilogramov težkega zvona je zdaj izpolnil svojo zaobljubo. Zvon je posvečen Materi božji, blagoslovil pa ga je koprski škof Piriš. Ob tem obisku je podelil tudi zakramente krščanskega uvajanja: sv. krst, sv. birmo in sv. evharistijo devetim katehumenom virpavske dekanije. Lepo sodelovanje med mašo so pripravili katehumeni sami, domači pevski zbor pa je z ubranim petjem polepšal slovesno bogoslužje.

ZA NOBELOVO NAGRADO ZA MIR je bila nominirana zagrebška Slovenka **Vesna Teršelič**, koordinatorica mirovniških skupin za človekove pravice in ženskih organizacij Protivojne kampanje Hrvaške. Rojena v Sloveniji se je kot deklica s starši odselila v Zagreb, kjer je oče dobil službo kot predavatelj elektronike na Tehnični vojni akademiji. Vesna ima slovensko in hrvaško državljanstvo. Tudi če naša rojakinja ne bo izbrana za nagrado - že to, da jo je Mednarodni mirovni urad v Ženevi nominiral za letošnjo Nobelovo nagrado za mir, je našemu narodu v čast in nam vsem v ponos.

Morda bomo v prihodnjih MISLIH kaj več objavili o njej.

REVIJA PRIMORSKA POJE 97 povezuje slovenske pevske zbornice, ki vsako leto prirejajo izredno uspešne koncerte po Primorskem in Tržaškem. V nedeljo 6. aprila je Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu prvič gostil koncert - že šestnajsti v okviru letošnje koncertne sezone. Pred občinstvom se je tokrat zvrstilo pet primorskih pevskih zborov, ki so razveselili poslušalce s svojim ubranim petjem. Bo kar držalo: Dokler bo narod pel, bo živel! Staro pravilo, ki pride do veljave zlasti v zamejstvu in izseljenstvu. In Bog daj, da bi slovenski narod še dolgo pel, kjer koli že živi!

ANDREANUM, poslopje novega slovenskega duhovnega in kulturnega središča, eden izmed največjih projektov tega stoletja v mariborski škofiji, se bliža uresničitvi. Škof dr. Franc Kramberger se je obrnil za finančno pomoč s posebnim pismom na vernike svoje škofije. Prej so računali na sredstva denacionalizacije, a upanje je postalo ob odnosu države do vernikov od "kratkoročnega" kar "dolgoročno" in brez uresničenja. S teološko fakulteto, teološko knjižnico, pastoralnimi službami, škofijskim sodiščem in domom za duhovnike bo Andreanum skupaj z bližnjo škofijo, bogoslovjem, stolno župnijo in Slomškovo dvorano res pomembno središče v mestu ob Dravi. Kakor računajo, bo poslopje odprto in blagoslovljeno že konec maja ali

Misli, april 1997

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

v začetku junija. Tako bodo v jeseni študentje teologije prvič imeli vsa predavanja na enem mestu.

ŠTEVILO BEGUNCEV iz Bosne je v februarju prvič padlo pod deset tisoč, je pa še vedno breme mladi državi, ki ga bo treba kmalu dokončno rešiti. Po mnogih polemikah in debatah v slovenskem parlamentu so po treh letih priprav sprejeli zakon o začasnem zatočišču za begunce iz tujih držav. Z njim so tudi določili politiko, merila in pogoje za vrnitev beguncev, zlasti iz Bosne in Hercegovine. Slovenijo, ki jih je sprejela in jim nudila gostoljubje v dramatičnih razmerah vojne po njihovih domačih krajih, naj bi zapustili do 31. julija letos. Seveda pa bodo posamezniki, ki se nimajo kam vrniti, lahko podaljšali svoje bivanje v Sloveniji.

V KOPRU bo samostan sv. Ane spet lahko služil svojemu namenu. Po vojni so naredili iz njega zapore, s katerimi so zdaj zaključili, stavbo pa vrnili Cerkvi skladno z zakonom o nacionalizaciji.

Ker že govorimo o zaporih: izpraznili bodo tudi vilo Bartolomej v Solkanu, ki je služila za pripore osumljencev. Izpraznjene prostore bo prevzel Goriški muzej, ki bo celotno zgradbo uporabljal v muzejske namene.

KROMPIR preostaja Evropi in tako tudi Sloveniji, ki presežka - letno od 70 do 100 tisoč ton - težko proda preko svojih meja, v Sloveniji sami pa skoraj ni predelovalnih tovarn. Poslovno združenje prehrane je v januarju vedelo vsaj za 15 tisoč ton neprodanega jedilnega krompirja.

V povprečju slovenski kmet pridela manj kot 20 ton krompirja na hektar, so pa tudi kmetje, ki ga pridelajo na hektar celo do 45 ton. A kaj to pomaga, če ne gre v promet.

DUHOVNIK IVAN MATKO je umrl 16. marca v Selah na Koroškem. To je zadnji iz skupine salezijancev, ki so v letih 1945 - 1948 vzorno delovali med begunci v taboriščih Lienz in Spittal ob Dravi. Velik vpliv so imeli zlasti na doraščajočo mladino brez staršev.

V vuzeniškem obdobju je napisal Slomšek tudi predgovor k slovenskemu prevodu Filoteje svetega Frančiška Saleškega in pripravil drugo izdajo Hrane evangelskih nauk, ki je v prvi izdaji že davno pošla. Najznamenitejše Slomškovo delo iz tega časa in na nek način krona vseh njegovih del, pa je knjižica Blaže in Nežica v nedeljski šoli. Obsega XX+292 strani in štiri podobe ter je prvič izšla leta 1842 v Gradcu, drugič so jo leta 1848 tiskali v ljubljanski Blaznikovi tiskarni, tretjič pa v Celovcu 1857. Kardinal Schwarzenberg je dal Blažeta in Nežico prevesti v češčino. Iz Moskve so takoj naročili 80 izvodov, na petrograjskem vseučilišču so knjigo dolgo časa uporabljali kot pomožni učbenik pri vzgojeslovju. Knjiga ni bila spisana za šole, kakršne imamo danes, ampak za nedeljske šole. Javnih šol je bilo pred letom 1848 malo in bile so nemške, slovenski otroci so imeli od njih bolj malo. Pri ljudstvu niso bile priljubljene. V dobi, ko so podložniki še morali hoditi na tlako v graščine, so otroke rabili doma. Kot nadomestilo redne šole naj bi torej služile nedeljske. Vsako nedeljo so se uro pred popoldanskim opravilom zbrali otroci in mladina kar v kaki sobi, če ni bilo šolskega poslopja. Tam jih je kaplan z učiteljem, navadno cerkovnikom, poučeval v branju, pisanju in drugih najpotrebnejših rečeh. Prav zato, da bi pokazal, kaj in kako naj se v teh šolah uči, je Slomšek spisal Blažeta in Nežico. Suhoparno učno snov je vpletel v mično pripovedno obliko. Dasi je bila knjižica v prvi vrsti namenjena duhovnikom in učiteljem, ki so vodili nedeljske šole, so jo s koristjo brali tudi drugi, saj je bila knjiga za splošno omiko ljudstva neprecenljive vrednosti.

Blaže in Nežica v nedeljski šoli in drugi podobni Slomškovi spisi nimajo samo bistriti glave otrokom, ampak jim predvsem požlahtniti srce, da bi postali plemeniti značaji, dobri, verni kristjani. Bog, vera vanj in ljubezen do njega je glavna misel vsega njegovega mladinskega pisanja. "K večji časti božji, naši predragi mladini pa v zveličanje - naj se vse godi," so sklepne besede v predgovoru k Blažetu in Nežici. Pa še: "Zvesto Bogu služiti, pridno delati in se greha varovati, to je pravo blago." Prav tako da v knjigi oče Mlinarič svojima otrokoma moder nauk, preden prvič odideta v šolo: "V šolo bosta hodila, ne, da bi se grdih reči naučila. Kaj pomaga veliko znati, pa se slabo zadržati, glave prebrisane, srca pa grdega biti; znati pisati in brati, vsakemu odgovor dati, moliti pa ne! Ako bi kdo od vaju kaj takega učakal, bi vama v šolo stopiti ne dal."

Razdelitev učne snovi je bila v nedeljskih šolah

NA POTI DOLTARJA

SLOVENSKI DOLTARJI
POBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽETA IN NEŽICE
MARTIN SLOMŠEK

Vrli Slovenci! Ne da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko beseda! Prava vera vam bodi luč, mati vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

drugačna kot v navadnih, saj je bila na razpolago samo ura tedensko. Slomšek jo je znal razvrstiti na mojstrski način glede na razpoložene učencev ter v povezavi z zunanjimi dogodki, letnimi časi in prazniki. Ob novem letu na primer nekaj šolarjev zapusti šolo in gre v službo. Na to se naveže nauk, kako se je treba vesti tam, med tujimi ljudmi. Huda zima je, da drevje poka - dobra priložnost za nauk, kaj narediti, če koga hudo zebe ali če kdo zmrzne. O pustnem času se ljudje ženijo in vabijo na gostije - razlaga, kako se je treba na svatovščinah dostojno vesti. V vasi nastopijo kože - pouk o cepljenju proti tej hudi bolezni. V župniji vse pobije toča, ljudje pa krivijo čarovnice in Bog vedi koga še - nauk zoper praznoverje in čarovništvo ter razlaga, kako toča nastane. V Lazah se pojavi stekel pes - takoj prvo nedeljo pouk o steklini. Naj dodam še nekaj posrečenih pregovorov iz nedeljske šole, zelo primernih tudi za današnji čas: Druge opravljati boli, sam sebe hvaliti smrdi. - Ako ti kaj zamrzi, tiho deset odštej, prej ko kaj rečeš. Tako se jeza ohladi in sovraštvo ugasne. - Kdor o drugih preveč pozveduje, rad sam sebe pozabi.

Knjižica je bila pisana predvsem za nedeljske šole na kmetih in obsega približno vse, kar je bilo kmečkemu otroku v takratnih trzmerah treba vedeti. Nedeljske šole s tem priločnikom so imele čudovit uspeh. Lenuhov in porednežev v njih niso trpeli, saj niso bile obvezne. Prišel je lahko kdor koli, a potem je moral tudi izpolnjevati svoje dolžnosti kot učenec, drugače so ga izključili. Kdor je imel le malo čuta za svojo čast, se je trudil, da do tega ni prišlo.

Tudi vlada je 10. novembra 1841 izrekla Slomšku posebno zahvalo in priznanje, da si je "zlasti s svojimi poljudnimi slovenskimi spisi in nedeljskimi šolami pridobil velikih zaslug za versko in npravno izobrazbo mladine na deželi." Slomšek je

v resnici ustanovitelj slovenskega mladinskega slovstva. Čeprav je bilo že prej nekaj mladinskih spisov, je šele Slomšek pokazal, kako je treba pisati za mladega človeka. Kot vuzeniški nadžupnik in dekan je prav s knjigo o Blažetu in Nežici postal neprekosljiv vzgojitelj in učitelj slovenskega ljudstva.

ŠOLSKI NADZORNIK,
STOLNI KANONIK IN CELJSKI OPAT

Novi lavantinski škof Franc Kutnar, ki je sprejel vodstvo škofije v marcu 1844, je Slomšku zaupal šolsko nadzorstvo in ga povabil na sedež škofije, k Sv. Andražu, kjer naj bi postal stolni kanonik. Slomšek bi raje ostal v Vuzenici med ljudstvom, saj ni bil stolni kanonikat nič privlačnega: veliko dela in odgovornosti, plača slaba, stanovanje tesno. Mnogi kanoniki so pustili škofovsko prestolnico in šli rajši na deželo za župnike. Vendar se je vdal škofovi želji, vložil prošnjo in avgusta 1844 ga je cesar imenoval za stolnega kanonika. Vse svoje sile je v tem obdobju posvetil šoli in učiteljstvu. Kjer je bilo le mogoče, je storil vse, da so postavili novo šolo, ali popravili ter obnovili staro in zanemarjeno. Duhovščini je priporočal, naj šolo podpira in gre učiteljem na roko. Pri ljudstvu šola namreč ni bila posebno priljubljena, imeli so jo za nepotrebno. Zato ji je Slomšek skušal vdihniti novega duha in urediti šolski pouk na podlagi materinega jezika. Njegova velika zasluga je, da je ljudstvo začelo ceniti šolo in knjigo. Tudi se je zavedal, kako važno in vzgojno je za človeka petje. Ker je kot višji nadzornik potoval križem škofije, je duhovnikom in učiteljem povsod priporočal, naj zbirajo dobre narodne in cerkvene pesmi. Na podlagi teh zbirk je pozneje kot škof leta 1853 izdal šolsko pesmarico Šola veselega petja za pridno

Misli, april 1997

šolsko mladino. Razen tega je kot kanonik spisal dve nabožni knjižici za šolarje: leta 1846 sta v Celju izšli Angel molitve za pobožne šolarje in Sveto opravilo za šolarje.

Slomšek je načrtoval tudi družbo za izdajanje dobrih knjig, v januarju 1845 prosil za potrditev deženo vlado v Ljubljani, ta pa je ustanovitev zaradi svoje ozkosti in nemške usmerjenosti prepovedala. Slomšek je kljub temu vztrajal pri svojem načrtu izdajanja knjig, čeprav brez posebne založniške družbe. "Naša knjižna družba je zatrta; pisanje in razširjanje knjig je pa vedno dovoljeno," piše 20. maja 1845 prijatelju Stojanu. Ob novem letu 1846 je izdal nekakšen letopis ali zbornik z naslovom Drobtinice, ki so kmalu zaslovele po vsej deželi in imajo neprecenljiv pomen za razvoj in prebujenje našega ljudstva. Z užikom so jih brali tako po bornih kmetijskih hišah kot v gosposkih domovih. Slomšek jih je posvetil "učitelam ino učencem, starišam, ino otrokom v podučenje ino za kratek čas." V predgovoru k prvemu letniku piše: "Podam vam za novo leto nekoliko drobtin duhovne hrane, ki so iz moje in tujih krušenc pobrane, da se ne zgubijo in ne potratijo, ampak ohranijo za vsakdanje potrebe. Mislim, da je vsaka taka duhovna reč, najsi bo pridiga ali krščanski nauk, lepa pesem ali lepa pripoved, prav tako božji dar, kakor košček kruha, ki se ne sme zavreči, ampak se mora shraniti za prihodnje potrebe." Glavni pisatelj in usmerjevalec tega letnega zbornika je vse do svoje smrti bil Slomšek sam.

Pripravila KATARINA MAHNIČ

DROBTINICE

NOVO LETO

1848.

III. Leto.

Na vrsto dal
Matija Vodusek,
opati v Celju.

Na prodaj ima

v Gradcu in v Celju: J. Majer, v Marburgu: Ant. Forstner in F. L. ...
in v Celovcu: J. J. J. ...

VELIKONOČNI ČAS se nagiba že v drugo polovico z občutki lepih doživetij ob minulih praznikih.

Praznovanje se je pričelo že na cvetno nedeljo v Milduri, kjer so se dan prej, na soboto, zbrali slovenski narodni sveti na srečanje Avstralske Slovenske Konference. V farni cerkvi smo imeli za krajevne rojake ter udeležence srečanja sveto mašo z blagoslovom butaric in zelenja. Bil je to zgodovinski dogodek, saj smo se zbrali slovenski rojaki iz raznih krajev Avstralije. (Poročilo berete lahko na strani 73 te številke. - Op. ur.) Po osemnajstih letih sem zopet držal v rokah pravo domačo butaro - ali kot smo pri nas na Koroškem rekli: snop - okrašeno s pisanimi trakovi in pomarančami. Nekaj teh "snopov" je prišlo iz Canberre: Cvetko Falež, predsednik ASK, jih je pripravil in pripeljal s seboj. Slovensko petje med mašo in procesijo je slovesnost še bolj povzdignilo, saj je bilo kar nekaj dobrih pevcev od drugod. Upam, da bo doživetje bogoslužja te cvetne nedelje vsem ostalo v lepem spominu. Bog daj, da bi se še kdaj takole srečali.

Po končanem bogoslužju so nam rojaki iz Mildure pripravili odlično kosilo. Ob prijetnem klepetu je čas hitro minil. Vsem iskrena hvala za vse! Bilo je lepo.

V Adelaidi pri naši cerkvi zaradi hudega vetra ni bilo procesije, temveč je bil blagoslov zelenja in cvetja kar v cerkvi. Veliki teden pa je bil lep in vseskozi v znamenju obredov ter priprav na praznik vstajenja. Vrhunec je bila velikonočna vigilija z

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)*

Tel.: (08) 8346 9674 Fax (08) 8346 3487

vstajensko procesijo in pa velikonočna nedelja. Izredno lepo vreme je pripomoglo, da že dolgo ni bilo tako dobrega obiska kot za letošnje praznike. Zelo veliko je bilo mladih, da so se mnogi spraševali, odkod jih je prišlo toliko. Takšna velika noč bi se morala ponoviti vsako nedeljo. Upam, da bo ostalo to slavlje v srcih mladih živo ter jih bo pritegnilo, da bodo še večkrat prišli v našo cerkev k slovenskemu bogoslužju. Slovensko tradicijo imamo, tesno povezano z vero, kar ni najti v drugih cerkvah. To čutijo mnogi tujci, ki obiščejo našo prijazno cerkev. A to občutje naj ne ostane samo v srcih mladih, temveč naj obrodi sadove tudi v življenju nas starejših, ki znamo biti včasih tako trdi in nedostopni. Vsi potrebujemo duhovne obnove; spremlja naj nas na življenjski poti, ki se vedno bolj bliža našemu srečanju z vstalim Kristusom.

Na velikonočno nedeljo (30. marca) smo med mašo sprejeli v naše občestvo in našo božjo družino **FRANCESKO BIANCO PERSICO**. Je prvorojenka

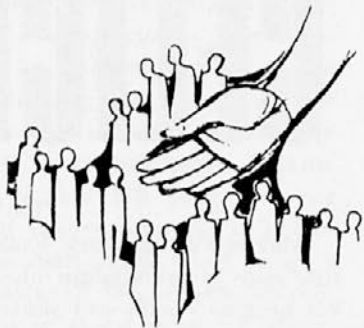
Skupina rojakov pred cerkvijo v Milduri. Žal fotograf ni mogel vseh dobiti na sliko.

mladega zakonskega para, Gina Persico in Alojzije r. Rant, oba že rojena v Avstraliji. Botrovala sta Martina Lipovac Rant in Božo Mikloš.

Še en krst pa smo imeli na tretjo velikonočno nedeljo (13. aprila) po maši. Tudi tokrat je krstna voda oblila prvorojenca: MATTHEW ANTHONY KREŠEVIČ je bil sprejet v našo skupnost. Oče je že v Avstraliji rojeni zdravnik dr. Anthony Kreševič, mama pa Kerry r. Petersen. Botra sta bila Nives Kreševič in Branko Kreševič.

Obema novokrščenima malčkoma želimo, da bi ju vse življenje spremljal božji blagoslov. Staršem pa naše iskrene čestitke in naj bi bili otrokoma svetel zgled vere. Danes potrebujemo veliko vernih in zavednih družin, če želimo, da naša narodna skupina ostane pri življenju. Saj se naše število vedno bolj manjša: starejši med nami, stebri naše skupnosti, umirajo, pri mladih pa ni tistega čuta odgovornosti za versko in slovensko tradicijo. Morda bo treba iskati nove pastoralne metode?

P. JANEZ

“KYRIE ELEISON”

Palijo me zgoči žarki opoldneva –
skrit za črnimi očali
slepo motovilim ob obali,
kakor mrtva školjka,
ki se z njo igrata plima in oseka.

+

Voda raste, pada, plivka – – –
Premetuje v moji duši tajne toke,
da že v strahu premišlujem:
nam pošilja morda zadnje zvoke
tega veka?

+

Poleg vsega,
ves ta kaos –
Vsa napetost vzhoda in zahoda.
Vse verige jedrskih atomov,
vsi za mir pojoči manifesti,
protislovja in protesti . . .

+

Ko v ušesih tolče, poka in odmeva,
poln sem žalosti,
poln sem svete jeze –
srce je polno gneva.

BOJ

Vsi bijemo boj –
jaz tudi,
jaz tudi!

+

Kot brstje nedolžno
vrzeli odpiram
viharjem vseh vrst.

+

Nikar se ne čudi . . .
Vsi bijemo boj,
jaz tudi!

+

Sopotnik,
le daj – se potruji,
ostani prijazen z menoj!

*Iz zbirke
adelajdskega pesnika
Ivana Burnika Legiša
“Za pest drobiža”.*

TISKOVNEMU SKLADU

PATRA BERNARDA

ZA NAŠE "MISLI":

\$300.— Niko Krajc; \$50.— Jože Potočnik, Miha Ropret; \$40.— Franc Danev, Valerija Pančur; \$30.— Joe Rozman, Marjan Potočnik; \$20.— Elizabeth Vajdič, Mrs. L. Plazer, Mirko Cuderman, Janez Rotar, Cilka Žagar, Lojzka Koprivc; \$16.— Ivan Gojak; \$15.— Anton Jesenko, Marija Oppelt, Helena Oppelli, Ivan Jenko, Danilo Kresevič; \$10.— Jože Malnarič, Franc Vravnik, Milka Medica, John Supanz, Marija Blažević, Adam Klančič, Daniela Slavez, Terezija Cresi, Anamarija Cek, Ivan Bratina, Mario Svetina, Frančiška Namar, Anica Sivec, Ivan Zelko, Anton Vidmajer, Hinko Bedrač, Terezija Kropich, Alojz Jakša, Milan Kavič, Ana Ribič, Pavlina Pahor, Andrej Fistrič, Vlado Sluga, Viktor Ferfolja, Katarina Horvat, Frančiška Truden, Franc Mautner, Mirka Zavnik, Jože Gorup, Roman Divjak, Lina Camilleri, Julijana Šajn, Slavko Jernejčič, Albina Barbiš, Alojz Ličen, Zdenka Novak, Karel Knap, Jože Zorman, Marija Bernik, Milan Goršek, Gabriel Rosič, Jožef Klement, Marija Novak; \$5.— Anica Szivatz, Tinka Urh, Francka Kotnik, Marija Lotrič, Albert Logar, Frank Gril, Ivanka Kuzmanovič, Milka Tomažič, Anica Buchgraber, Anton Markočič, Elza Gomizel, Maria Stajnko, Wilma Gayfer, Albina Konrad, Ivan Mervar, Filomena Horvat, Karel Meže, Adrijana Stepančič Marija Stefanič, Frančiška Ludvik, Roza Urdih, Franc Krainz, Apolonija Tanšek; \$4.— Anton Pirnar; \$2.— Franz Stražar.

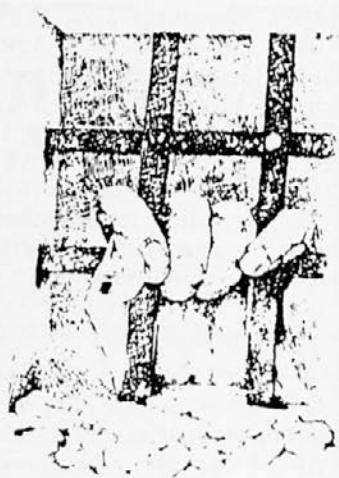
ZA MISIJONE

IN NAŠE POSINOVLJENE

MISIJONARJE:

\$100.— Anton Jesenko (za p. Pepija, Afrika), Julijana Šajn (za lačne otroke); \$50.— Franc Danev; \$30.— Jože Krušec z družino za uboge namesto cvetja na grob Alojza Golja; \$20.— Alojz Gašperič (za lačne), Alojz Gombač (za lačne namesto cvetja na grob Alojza Penca); \$15.— Tin-

MOJE CELICE

/PREVAJALNICA/

Mož je bil zelo vesel. Vsako tako praznovanje, vsak verz, vsak stik roke je marsikomu olajšal težke ure zapora. Čutili smo se kot bratje. Včasih sem skušal s hudomušnostjo druge razveseliti, tudi s posnemanjem tega ali onega. Nisem pomislil, da bi s tem koga žalil. Nekega dne smo se vračali z dvorišča, kjer smo se sprehajali. Pred mano je stopal prof. Fabijan. Na eno nogo je šepal. Za hrbtom sem ga posnemal, da so se ostali smejali. Nisem vedel, da je to opazil. Ko smo prišli v sobo, je bil nekoliko nervozen. Obrvi so mu švigale navzgor. Vsel je cigareto, roka se mu je tresla, in ko jo je prižgal, mi je rekel: "Veš, Jožko, iz napak drugih se ne smeš norčevati. Kdor ima napako, mu je težko, še bolj pa ga boli, če se drugi norčujejo!" Zmeden sem bil. Nisem vedel, kako naj se mu opravičim. Dopovedoval sem mu, da nisem imel tega namena. Hotel sem le druge razveseliti. Nisem ga prepričal. Ni verjel, da so se meni smejali, ne njemu. Dolgo časa se ni mogel potolažiti. Tudi mene je bolelo in sem si njegove besede vzel k srcu.

Čeprav smo bili vsi pod eno streho, so nas po sobah delili v razne skupine. Tu se je prvič zgodilo, da so politične ločili od kriminalcev. Nas duhovnike so prekladali. Včasih smo bili skupaj, včasih so nas pomešali med laike. Najlepše trenutke smo preživeli v sobi številka 7. Na vsaki strani so bile železne postelje s slamnjačami. Čeprav soba ni bila velika, je sprejela 16 jetnikov, ki so prihajali in odhajali. Nekateri so imeli namreč le malo zapora, zato so iz te sobe odhajali domov. V letih 1954 in 1955 smo v tej sobi živeli naslednji duhovniki: Pavel Berden, dr. Marjan Dokler, Vinko Gostiša, Ivan Hlad, prof. Stanko Jeglič, Ivan Kobal, Janko Koncilja, Peter Kovačič, Jožko Kragelj, Ludvik Lederhas, Jože Lušin, Ljubo Marc, kanonik Jože Pogačnik, Božidar Slapšak, kanonik Jože Šimenc, Ignacij Škoda, Valentin Toman in Janez Veider. Jože Vurcer ni bil duhovnik, bil je brat kapucina Vurcerja.

Med tednom smo iz te sobe hodili na delo, nedeljo pa smo posvetili predvsem duhovnemu življenju. Imeli smo sveto mašo, zmolili brevir in veliko brali. Najbolj smo bili veseli, ko je prišel med nas kanonik Šimenc. Bil je suh, nekoliko sključen, na vratu pa je nosil veliko učeno glavo. Učenosti pa ni nabiral le zase. Zunaj jo je razdajal vernikom, v zaporu pa nam. Z odprtimi usti smo ga poslušali. Imel je izreden spomin. V zapor je prišel zaradi postnih pridig, v katerih si je upal odkrito govoriti, češ, jaz sem star, kaj mi pa morejo. Udbovci pa niso spoštovali njegove starosti. Neki zasliševalec ga je prepričeval, naj bo pameten, naj ne bo nazadnjaški, naj skuša slediti tokovom časa. Šimenc ga je poslušal, potem pa mu je rekel: "Veste, saj se trudim. Glejte, po prijateljih naročim vsak mesec štiri knjige: eno angleško, eno nemško, eno francosko in eno italijansko in jih tudi prečitam. Če jih vi prečitate pet, vam pa čestitam!" In iz bogastva teh knjig je nam govoril v tej sobi. Dajal nam je točke za meditacijo. Iz svoje bogate duše je nasičeval tudi nas, ki smo bili lačni duhovne hrane. Vedno bolj smo spoznavali, kaj vse nam manjka in koliko so nekateri v tem času pridobili, če so znali pritihotapiti knjige z versko vsebino. Šimenca smo vsi spoštovali in tudi občudovali. Ko sem ga poslušal in opazoval, mi je stopil pred oči msgr. Ukmar iz Trsta, ki je imel za časa zaveznikov v Gorici duhovne vaje za duhovnike. Imela sta nekaj skupnega, po zunanosti in notranji globini. Oba razgledana, modra, življenjska. Šimenc nam je prinesel sveže novice iz življenja Cerkve na Slovenskem. Vsakemu izmed nas je bil prijatelj. Vsi smo mu zaupali. Tudi midva sva postala prijatelja, čeprav je bila med nama velika razlika v starosti. Zanimal sem se za njegovo življenje, za njegovo rahlo zdravje, ki ga je spremljalo od mladih let. Želel sem ga presenetiti z verzi za godovni dan. Napisal sem dolgo pesem, v kateri sem prikazal njegovo rast, njegove bolezni, službe in napredovanja. Po začetnih črkah vsake kitice je nastal akrostih (Dekanu Josipu Šimencu za god - Ur.). Vsako intimno praznovanje v zaporu je bilo za nas veliko doživetje, hkrati pa tudi izraz življenjske sile v nas.

**PREČ. G. STOLNEMU DEKANU
JOSIPU ŠIMENCU ZA GOD**

1. Dovolite, prečastiti starosta gospod dekan, tudi meni govoriti danes, za slovesni dan.
2. Enajsteri smo se zbrali, da slavili bi Vaš god. Z Vami vsi bi še kramljali, ker se bliža Vaš odhod.

3. Kaj naj damo Vam v zahvalo za duhovni ves zaklad? V dušah seme bo ostalo in rodilo dober sad.
4. Astenije, atrofije, aritmije, vseh nadlog anemije, amnezije naj obvaruje Vas Bog.

ka Urh; \$10.— Marko Zitterschlager \$5.— Apolonija Tanšek.

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:
\$50.— Slavka Poje; \$30.— Anica Klekar.

ZA PETRA OPEKO, Madagaskar:
\$250.— L. & M. Martin.

V POMOČ SVETI GORI:
\$50.— Lojzka Jug; \$20.— Alojz in Marija Birska (namesto cvetja na grob Alojza Penca).

V POMOČ REVEŽEM
V BOSNI IN HERCEGOVINI:
\$250.— D. A. (preko slovenske Karitas).

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

Slap Savica

VSAK KRISTJAN, ki je v veri predan svojemu Gospodu in živi njegovo skrivnost v ljubezni in upanju, postane središče, okrog katerega se ljudje in stvari nujno spreminjajo. Kakšno čudovito središče je v tem smislu postal sveti Frančišek Asiški! V stiku z njim se vse spreminja: pod njegovim pogledom pokrajina postane milejša, sonce in mesec, ogenj in voda, rastline in živali postanejo bratski in prijateljski, v njegovi navzočnosti vse spregovori in oddaja svoje sporočilo človeku. Človek sam gleda nase drugače kot prej: v njegovi bližini spozna, da je neizmerno ljubljen in se s tem zave svoje osebne vrednosti in dostojanstva ter svoje poklicnosti, da živi kot božji otrok.

Kar je v svojem okolju kristjan, to je Cerkev sredi naroda: vedno zdravilo proti praznosti in potrnosti in teži življenja. To je bila Cerkev v zgodovini slovenskega naroda, pa naj ob tej trditvi škripljejo z zobmi razni Vidmarji in drugi "spotljivci", kot bi dejal Dalmatin. Cerkev je vtisnila svoj pečat veselja celo slovenski pokrajini s svojimi belimi zvoniki na višavah, ki so kot tihe slutnje "onstranske glorie". Kako pusta bi bila slovenska pokrajina brez njih! Si predstavljate Blejski otok brez Marijine cerkve? To bi bila Slovenija brez krščanstva. Tako kot se blejska cerkev prilega tej pokrajini, tako kot jo ta pokrajina pravzaprav terja, tako Slovenija terja katoliško Cerkev.

Iz knjige dr. Franca Rodeta
"Spomin, zavest, načrt"

5. Naj Vam Stvarnik naš nakloni na tem svetu mnogo let, da duhovni Vaši vzponi bi dosegli svoj polet.

6. Učenost in vse kreposti, zdravje, moč in svež spomin spremljajo naj v dneh starosti Vas povsod, sobrat trpin.

7. Jezik gladko naj Vam teče, ogenj naj v očeh blišči, znak bo to, da v dnevih ječe Vam se zdravje še krepi.

8. O živahni tej naravi, o odpornem možu tem, o življenju, delu, slavi nekaj v verzih naj povem.

9. Sava je skrivnostno pela, ko se Šimenc je rodil, ob bregovih je šumela: Dol otroka je dobil.

10. In otroče to je raslo kakor trava nekaj let, po bregovih krave paslo in strmelo v božji svet.

11. Pesem stvarstva je poslušal, v noči gledal zvezd sijaj, srečo v srcu je okušal, kot bi stopal v sveti raj.

12. Um so v mestu mu bistrili, kjer je gulil šolsko klop in mu novi svet odkrili, ki ga kaže mikroskop.

13. Šolska doba mu boleznijo je nastlala zvrhan koš, da zdravniki so ga trezni cenili kot počen groš.

14. Iz trpečega telesa duša čista, lepa vsa ni hotela še v nebesa s tega grešnega sveta.

15. Močna volja in ljubezen do duhovnega stanu sta premagala bolezen in je mož še danes tu.

16. Evangelij je oznanjal na Gorenjskem kot kaplan in se le pred Bogom klanjal kot kanonik in dekan.

17. Nunam bil vodnik je v Loki let prepolnih dvakrat pet, kjer v ponižnosti globoki je spoznaval ženski svet.

18. Cvetje nežno je v zavodu deških src nato gojil, mlademu govoril rodu in ga z zgledom je učil.

19. Uvrščen je bil v kapitelj, nosil mitro, križec zlat in zavodski je voditelj zdaj dekan, a bo prelat!

20. Z nami ječo tu delite, pelin pijete grenak, duše žalostne bodrite in jih zdravite napak.

21. Ave, starosta te sobe! Astronom in biolog, pridigar moderne dobe, spovednik in psiholog!

22. Glas skrivnostni in zvencei radi slišali bi vsi, dokler še ste z nami v ječi, tempus urget - čas beži!

23. O svetnikih in Mariji, preučeni naš gospod, nam v nebeški melodiji pojte pesem kot labod.

24. Družba je ob Vašem godu "idealna" okrog Vas. Duh po Vašem bo odhodu dolgo še ostal pri nas.

LEPA je bila letošnja velika noč. Vreme je bilo na naši strani, razen na cvetno nedeljo, ko smo imeli že vse pripravljeno za bogoslužje na prostem pri votlini, pa smo se morali pred dežjem umakniti v cerkev. Večer velike sobote je bil čudovit, prav tako velikonočna nedelja. Obisk je bil lep za vigilijo in nedeljo Vstajenja, pričakoval pa sem več vernikov k maši velikega četrta in k obredom velikega petka. Obkraj bi morala biti cerkev polna, če se zavedamo, če zares vemo, na kaj nas spominjata ta dva dneva.

Velikonočnih spovedi je bilo pred leti mnogo več, saj sem spovedoval kar precej ur. Zdaj grede mnogi v avstralske župnijske cerkve, kjer imajo skupno odvezo. Ta jim bolj prija kot osebna spoved. Žal pozablajo na pogoj, da je treba po skupni odvezi v teku enega leta opraviti tudi osebno spoved, če vest očita kak večji greh.

Vsekakor smo praznike lepo preživeli. Katera naša družina želi ohraniti slovensko tradicijo praznovanja, ima kljub bivanju daleč od rodne domovine za to dovolj prilike. Lepo je bilo videti domače butarice na cvetno nedeljo, ali pa z lepimi prti pokrite košarice velikonočnih jedil, ki so po bogoslužju vigilije in na velikonočno nedeljo čakale blagoslova. In božji grob v lurški votlini, pa procesija Vstajenja! Kakor je skromna, je vendar vsa naša in nam priključa sto toplih spominov.

Bodimo Bogu hvaležni za vse!

Vsem, ki ste vrnili velikonočne darilne kuvertice (377 smo jih letos doslej naštel), se iskreno zahvaljujem. Ti velikonočni, božični in žegnanjski darovi nam pomagajo vzdrževati naše versko in kulturno središče, saj so nedeljske nabirke navadno skromne in bi ne pokrile vseh izdatkov. Skupnih velikonočnih darov je letos 7,053.- dolarjev.

Cerkvena nabirka vsak veliki petek je v vseh katoliških cerkvah po svetu za vzdrževanje svetišč Svete Dežele. Letos smo nabrali v ta namen 183.10 dolarjev. Poslal sem 200 dolarjev avstralskemu komisariatu za Sveto Deželo.

Postne družinske nabirke po šparovčkah pa so letos zbrale vsoto 628.07 dolarjev. Tudi za to zbirko vsem Bogu povrni!

Društvo sv. Eme je tudi letos organiziralo velikonočni srečolov z lepimi dobitki, na soboto pred cvetno nedeljo pa izdelovanje butaric. Skupina žena jih je napravila lepo število, ki so jih naslednji dan pred mašo ljudje hitro pokupili. Izkupiček bo šel v dobre namene.

Za velikonočni srečolov so žrebali nagrajence po glavni maši na veliko nedeljo. Sedem nagrad je bilo razdeljenih. Hvala vsem za sodelovanje.

Misli, april 1997

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

*Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

Po veliki noči je bilo pri naši cerkvi izvršeno potrebno delo: levi vhod, s strani Doma počitka m. Romane, ki je imel doslej samo stopnice, bo zdaj dostopen tudi na bolniškem vozičku. Rampa sega od vrat ob vsej dolžini stavbe do zvonika in bo služila zlasti stanovalcem našega Doma počitka. Tudi če še ne potrebuje bolniškega vozička, bo marsikdo starejših raje uporabil rampo kot pa stopnice. Delo je prevzel Jože Golenko, ki je gradil tudi Dom m. Romane.

Ko že omenjam Dom počitka m. Romane: v ponos nam je lahko, saj je v geriatričnih krogih že dobro poznan kot eden najlepših in najbolj oskrbovanih. Vse sobe so zasedene, a ne le po Slovincih, ki smo jih v začetku zamažali čakali. Zdaj sprejemamo tudi druge, Slovenci imajo pa prednost, saj je Dom počitka njim namenjen. Prepričan sem, da bo prišel čas, ko bo še za Slovence premajhen.

Nedavno se je vanj preselila iz Baragovega doma tudi sestra Ema. Tu ne bo več stopnic in dobila bo potrebno oskrbo ter pomoč. Zdaj je na okrevanju po težki operaciji, na pot domov v Slovenijo pa ni niti misliti, ker bi bilo potovanje zanj pretežko. Tako ji tukaj lahko vsaj malo povrnemo za vse, kar je v teku dolgih let ona žrtvovala za nas kot gospodinja v Baragovem domu.

Tri poroke moram tokrat omeniti:

V cerkvi sv. Monike v Moonee Ponds se je 6. aprila poročil **Ivan Repič**, sin Zdravka Repiča in Ane r. Žužič, Tullamarine, rojen v Melbourne in krščen v naši cerkvi. Za življenjsko družico si je izbral **Carmel Attard**, hči malteškega očeta in italijanske matere, Broadmeadows.

Dve poroki sta bili na soboto 12. aprila. Prva je bila v naši slovenski cerkvi: **Mark Leslie Kutniewski** doma iz North Sunshine in krščen v Sunshine, je rekel Da! svoji izbranki slovenskega

rodu, **Marjani Filip**. Njeni starši Karel Filip in Jožica r. Vogrinčič, so iz Prekmurja, živijo pa v North Sunshine.

Druga poroka je bila v cerkvi sv. Ane v East Kew: **Robert Pozzobon**, italijanskega rodu, rojen v Carltonu in krščen pri sv. Ani v East Kew, je pričakal svojo nevesto **Mary Žužič**. Nevesta je bila rojena v Prestonu in krščena v Clifton Hillu. Oče Karel je doma iz Istre, mama pa iz Makedonije ter sem ju poročil v naši kapeli v Kew.

Vse tri pare naj Bog spremlja vselej s svojim blagoslovom!

Žal smo imeli tudi nekaj pogrebov, ki jih je vedno več, kot pa krstov in porok. Taka je usoda sleherne izseljenske skupine, ki nima stalnega dotoka novih mladih priseljencev.

Dne 25. marca, v torek velikega tedna, je v Caritas Christi hospicu v Kew zaključil svojo zemsko pot NINO (GIOACCHINO) DODICH. Ko smo lani pokopali njegovo ženo Ivanko, je bilo

njegovo zdravje že zelo zrahljano po rakovem obolenju. Večkrat je moral v bolnišnico, končno je zmagala bolezen. Umril je lepo pripravljen s svetimi zakramenti. Pokojni Nino je bil rojen 29. januarja 1923 v kraju Dodiči pri Poreču v Istri. V Avstralijo je prišel leta 1952. Po poklicu je bil v železni industriji. Poročil se je z Ivanko Potočnik, doma iz Cerknice, ter si postavil dom v Doncastru. Sin David in hčerka Irena sta lepo skrbela zanj do zadnjega. Rožni venec ob krsti smo zmolili v naši cerkvi v sredo 2. aprila zvečer, naslednji dan po pogrebni maši pa smo ga spremili na zadnjo pot v grob žene Ivanke na pokopališču v Kew.

JOŽEF SEMLER je umrl 3. aprila v oddelku za onemogle geriatrične bolnišnice v Collingwoodu. Bil je delno paraliziran, končno ga je napadla še rakova bolezen in ga popolnoma izčrpala. Bil je res blagoslov, da ga je Bog rešil, saj je Jože veliko trpel in bil lepo pripravljen za pot v večnost. Pokojnik je bil samski, rojen 12. marca 1939 v Čepincih v Prekmurju v družini Janeza in Ane r. Gaspar. V Avstralijo je došel preko Avstrije 31. januarja 1965. Živel je v svojem stanovanju v Northcote, dokler ga ni napadla bolezen in je moral pod doktorsko oskrbo. Rožni venec smo zmolili ob krsti v naši cerkvi na večer ponedeljka 7. aprila, naslednji dan pa imeli pogrebno mašo in nato pogreb v krematorij v Fawkner. Pepel bomo pokopali na naših skupnih grobovih v Keilorju. Pokojnik zapušča sestro Taziko v Laškem, enega brata v Kočevju in enega v Kopru, tukaj pa prijatelja Vinka Vrbnjaka, ki je res po bratsko skrbel zanj ter ga redno obiskoval in mu pomagal.

Dne 6. aprila je v Caritas Christi hospicu v Kew izdihnil ALOJZ PENCA, ki se je rad udeleževal naših maš v Kew, pa tudi vsakomesečnih kosil za upokojence ter drugih prireditev. Okrepljen s svetim maziljenjem je odšel v večnost po težki zavratni bolezni, ki mu je končno vzela življenje. Rožni venec smo zmolili v naši cerkvi ob njegovi krsti v sredo 9. aprila, v četrtek po pogrebni maši pa smo ga spremili na keilorsko pokopališče v njegov zadnji domek na zemlji. Pokojnik je bil sin zelene Dolenjske, rojen 2. junija 1915 na Brezovici pri Šmarjeti blizu Novega mesta. Kot begunec se je poročil v Serviglianu v Italiji z Ivanko Šumrada - žal ni dočakal zlate poroke v letošnjem juliju. Emigrirala sta najprej v Argentino, kjer sta se jima rodila Stanko in Kristina, zdaj že oba poročena. Družina se je leta 1956 preselila v Avstralijo in začela znova v Melbournu. Alojz je bil tako v Argentini kot tukaj zaposlen kot tesar in gradbenik

Za našo cerkvijo je v delu rampa za nepokretne, ki bi radi šli k maši, pa ne morejo rabiti stopnic.

ter je delal do svoje upokojitve. Zdaj ga je smrt izrgala iz toplih družinskih vezi.

V petek 11. aprila je bil pogreb GEORGA BUTKERAITISA, ki je 6. aprila umrl v Monash Medical Centru v Claytonu. Po rodu iz Litvanije, rojen 21. avgusta 1928, je bil dober mož naše rojakinje Marije r. Žalec iz Bele Krajine, s katero se je leta 1966. poročil v cerkvi sv. Križa v South Caulfieldu. Bil pa je tudi dober oče treh otrok, ki so vsi doraščali med nami. Tudi George je rad prihajal med nas, dokler je bil še zdrav. Pogreb je bil 11. aprila iz cerkve Dobrega Pastirja v Brandon Parku na pokopališče v Springvale.

MARICA TEMIŠANOVIČ r. Skok je umrla 11. aprila v Taylors Lodge (Nursing Home) v Keilor Downs, stara 88 let. Rojena je bila v Trstu 19. marca 1909. Prvega moža ji je pobrala vojna, po vojni pa se je kot begunka znova poročila v Ratkom (srbskega rodu), ki smo ga pokopali leta 1975. V Avstralijo sta emigrirala v decembru 1949 in si ustvarila dom v St. Albansu. Sin Dušan je lepo skrbel za ostarelo in oslepel mamó. Pogreb smo imeli v petek 18. aprila iz kapele Tobin Bros. pogrebnega zavoda v St. Albansu na keilorsko pokopališče.

V Henry Pride geriatrični bolnišnici v Kew je 15. aprila Bog rešil trpljenja ANO GRABNER r. Potočnik, ki je v svoji starosti veliko trpela. Živela je v našem Domu počitka m. Romane. Rojena je bila 20. maja 1915 v Slatini, župnija sv. Barbare v Halozah. V Avstralijo je prišla leta 1962 s sinom Mirkom za možem Ivanom, ki je že nekaj let med pokojnimi. Z njim je imela štiri otroke, dva od njih že pokojna: živ je poleg sina Mirka tukaj še sin Stanko v domovini. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v četrtek 17. aprila (in rožni venec ob krsti na predvečer), pokopali pa smo Grabnerjevo mamó v grob njegovega moža na keilorskem pokopališču.

Vsem sorodnikom naših umrlih, ki jih je spet predolga vrsta, iskreno sožalje. Pokojne priporočam v molitev, naj jih Bog sprejme v svoj mir.

V mesecu maju bo na vrsti **šmarnična pobožnost**, ne sicer vsak večer kakor doma, kar je nemogoče zaradi razdalj, a vsaj nekaj. Vsekakor bomo šmarnice pridružili vsaki nedeljski maši, za čez teden pa jih sproti oznanjali ob nedeljah. Brali bomo o sv. Mali Tereziji, ki je bila zvest Marijin otrok - isto šmarnično branje bo tudi doma po vseh cerkvah.

Zdaj pa pokažimo, če smo Slovenci še Marijin narod. Vesel bi bil, če bi tudi med tednom za šmarnično pobožnost napolnili cerkev.

Isti štirje gostje iz domovine, o katerih piše p. Valerijan v Sydneyu in Mirko Cuderman v Queenslandu, so obiskali tudi Melbourne. P. Ciril se je najavil po telefonu na srečo ravno pred drugo nedeljo v aprilu, ko imam navadno - odkar sem spet sam - štiri maše: dve v Kew, eno v Geelongu in četrto v St. Albansu. Takoj sem ponudil obe maši doma njemu in gospodu Trstenjaku, da sta meni ostali za to nedeljo v aprilu samo dve. Če že pride duhovnik na obisk k nam, naj le malo pomisijonari in nas razbremenijo.

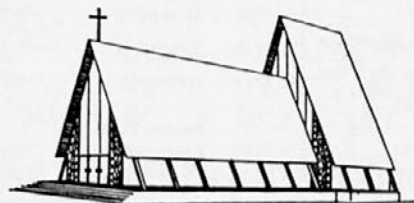
Upam, da so se vsi štirje med nami dobro počutili.

Že nekaj mesecev oglašuje v Mislih melbournsko podjetje za postavljanje nagrobnih spomenikov RR Memorials. Vodil ga je naš rojak Rino Starc ob pomoči dveh svojih sinov, po njegovi smrti lansko leto pa za podjetje odgovarja sin Robert. Naj povem, da mi je Robert pomagal izvesti načrte za naše skupne grobove ter je postavil že nekaj nagrobnih spomenikov pokojnim rojakom. Vedno je izvršil vse po želji, dobro in mnogo ceneje kot bi napravilo katero koli drugo podjetje. Zato ga osebno vsem priporočam za nagrobna dela. Nedavno mi je postal cenik z nekaj risbami spomenikov - s posebno nizkimi cenami izrecno za rojake, ki naročijo delo po oglasu v Mislih óz. z omembo našega misijona.

P. Valerijan omenja v sydneyški kroniki veseloigro "Trije vaški svetniki", ki jo bodo v maju tam postavili na oder. Režiser Ivan Koželj mi je sporočil, da bi v juniju radi prišli gostovat k nam. Seveda sem z veseljem prikimal. Tako bodo igro ponovili dvakrat v naši dvorani: na soboto zvečer 7. junija in v nedeljo 8. junija po deseti maši. Cena vstopnice bo dvanajst dolarjev, za upokojeince in mladino pa osem. Prihranite si čas za udeležbo, saj imamo kulturnih prireditev žal tako malo.

Ne pozabite, da je na drugo nedeljo vsakega meseca glavna maša v Kew že ob pol desetih namesto ob desetih kot navadno. Dokler bom sam, ne more biti drugače, ker moram priti pravočasno za slovensko mašo v Geelong.

P. BAZILIJ

Z VSEH VETROV

SARAJEVO je obiskal sveti oče Janez Pavel II. 12. in 13. aprila, četudi so mu nekateri odsvetovali, češ da še ni čas in je še prenevarno. Res je vojaštvo preprečilo atentat, ko je pravočasno odstranilo mine in precejšnjo količino razstreliva pod mostom na papeževi poti. K papeževi maši se je zbralo nekaj desetisoč vernikov, ne samo katoličanov. Papež je poudaril, da je njegova misija za mir med tako dolgo in tako težko preiskušanim prebivalstvom - vse bi rad objel v iskreni želji po spravi.

Po poročilih iz Ljubljane naj bi se papeževemu obisku v Sarajevu pridružil tudi novoposvečeni ljubljanski nadškof dr. Franc Rode. Na sliki, ki jo je ob papeževi maši v Sarajevu objavil melbournski dnevnik Herald-Sun, smo pa opazili še eno posebnost: pred snegom, ki je padal v debelih kosmičih, varuje papeža - sončnik iz njegovega ljubljanskega obiska lansko leto, saj so na njem očitni simbolični zraki slovenskega obiska: plamen s križem. Seveda tu ne služi za sončnik, ampak za dežnik. Zanimivo bi bilo zvedeti, ali je papež dobil to "slovensko marelo" v Sarajevu, ali jo je prinesel s seboj iz Rima.

POD NOVIM VODSTVOM je ustanova matere Terezije, kongregacija misijonark ljubezni do

bližnjega. Mesto dosedanje voditeljice m. Terezije, ob starosti in dela izčrpane, je prevzela sestra Nirmala, po rodu Indijka. Kongregacija šteje po vsem svetu več kot 4000 redovnih sester in 440 redovnikov, ki so sestram v pomoč. Kongregacija deluje že v 123 državah, upravlja 1369 zdravstvenih in drugih zavodov, kjer najrevnejši na svetu umirajo na človeka vreden način. Sestre skrbe tudi za 460 šolskih ustanov ter imajo 750 sprejemališč za pomoči najbolj potrebne ljudi.

VZHODNA SLAVONIJA naj bi bila po poročilih 15. julija letos polnopravno priključena Hrvaški. To hrvaško ozemlje je trenutno pod upravo OZN, živi pa tačas na ozemlju 120.000 Srbov, od tega polovica beguncev iz Krajine. Vsem bo priznано dvojno državljanstvo: srbsko in hrvaško. S tem ukrepom upajo preprečiti njihovo odseljevanje.

Na nedavnem zasedanju pokrajinskega sinoda srbske pravoslavne Cerkve v Dalju je srbski patriarh Pavle pozval vzhodnoslavonske Srbe, naj kot "narod" držijo skupaj, Hrvaško pa spoštujejo kot svojo državo.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je po vstajenjski maši na veliko noč na Trgu sv. Petra ves svet pozval, naj konča vojne in nasilje na križnih območjih ter podpre mir in demokracijo. Svet namreč potrebuje "pogum za odpuščanje in spravo, brez katerih ni človeka vrednih rešitev". Papež je potožil nad dejstvom, da so kljub mirovnim prizadevanjem še vedno boji v Afriki, in nad krizo, ki je zajela Albanijo. Pozval je k mirnemu sožitju narodov, kultur in ver v Sveti Deželi. Izrazil je blagoslovljene velikonočne praznike raznim narodom, tudi Slovincem, nato pa mestu in svetu podelil blagoslov.

NAJVEČJI KRIŽEV POT na svetu je v kraju Hossening, severno od New Yorka v ZDA. Postavljen je na griču nad reko Hudson. Postajam trpljenja je dodana še petnajsta, ki predstavlja Jezusovo vstajenje. Vsaka postaja je prikazana s skupino kipov, ki so po tri metre visoki.

STOLETNICO filma o Jezusovem trpljenju obhajamo letos. Prvič je bilo posneto na filmski trak in prikazano gledalcem leta 1897. Film se je imenoval Passion, posnel pa ga je režiser Kirchner. Istega leta je v Italiji snemal Pasijon tudi Luigi Topi ter je glavno vlogo - Kristusa - poveril Fremiu. Tudi v produkciji znanih bratov Lumière je bil isto leto posnet film Kristusovo življenje in vstajenje ter

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovincem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

je predstavljen v trinajstih prizorih.

Zanimivo, da so producenti filma segli po svetopisemski snovi takoj po iznajdbi "premikajočih se slik".

LOČITEV ZAKONA je obsodil anglikanski primas George Carey v pogovoru za velikonočno oddajo Radia Timesa. V istem pogovoru je obsodil tudi skupno življenje brez cerkvene poroke. Opozoril je, da je v ljudeh treba znova prebuditi zavest "sramu" in pa spoštovanje do desetih zapovedi, ki so kažipot človeštvu, pa danes žal tako malo upoštevane. Primas je dejal, da ni njegov namen "s prstom pokazati na človeka, da bi se čutil krivega, rad pa bi poslušalce spomnil na to, da je treba svetu ohraniti moralne vrednote."

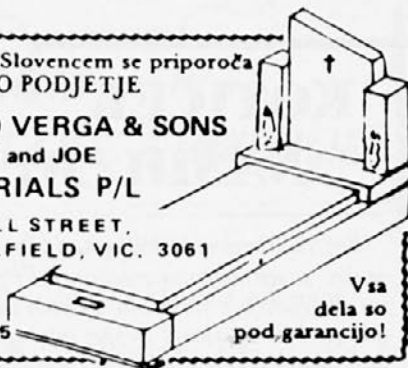
ODKAR je naša država Viktorija začela s Casino in z ostalimi igralnicami, se posledice v življenju že poznajo. Država zasluži težke milijone, družine pa propadajo. Samo na Poker igralnih strojih po uradnih poročilih igralci izgubijo na leto več kot bilijon dolarjev, kaj pa še na druge načine iskanja sreče. Zlasti priseljenci iz Azije so nagnjeni k igranju, da bi se izpolnila njihova želja in bi obogateli. A dogaja se ravno nasprotno. Vietnamski duhovnik je ob neki priliki povedal, da je že preko 200 njegovih družin zaradi igranja izgubilo svoje težko zgrajene domove.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

0 EVTANAZIJI se v Avstraliji še vedno veliko piše in govori. Federalna vlada se je izrekla proti uzakonjenju evtanazije v N.T. Nekateri pa ji enostavno odklanjajo to pravico in hočejo naprej z možnostjo "to die with dignity", kot pravijo.

Pa pogledjmo, kaj je o evtanaziji ukrepal Evropski parlament! Ta je v Strasbourgu s 350 glasovi proti 50 (in sedmimi vzdržanimi) sprejel 18. člen Poročila o spoštovanju človekovih pravic v Evropski zvezi v letu 1995. Ta člen namreč zahteva prepoved aktivne in pasivne evtanazije v škodo prizadetih, bolnikov v daljši komi, prizadetih novorojenčkov ter ostarelih. Vabi vse državne članice, naj dajo prednost medicini, ki bo pomagala po svojih najboljših močeh takim bolnikom in ostarelim, dostojno oskrbovanim v zadnjem obdobju življenja.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

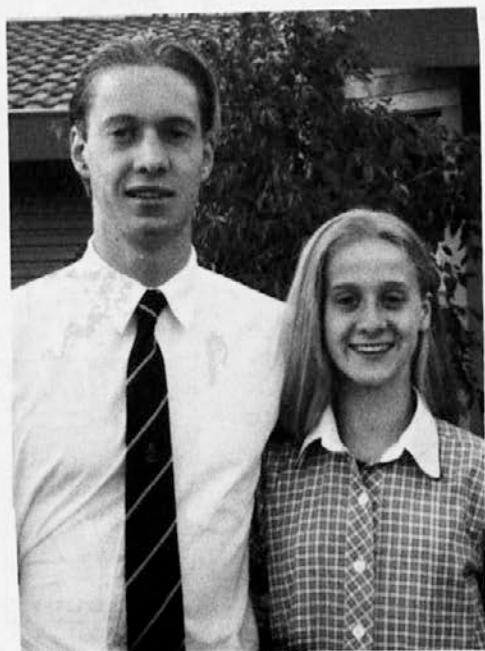

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DANES bralcem Misli v GALERIJ MLADIH z veseljem predstavljamo melbournski par, ki je med nami po različnih nastopih že zelo poznan in tudi priljubljen, ne le zaradi svojih talentov, ampak tudi zaradi vsestransko vzornega obnašanja. PAVEL in ALENKA PADDLE sta bratec in sestrica v družini avstralskega očeta in slovenske matere. Oba starša sta doktorja znanstvenika. O mami Jožici Paddle Ledinek se je že veliko pisalo po avstralskih in slovenskih listih, saj je na Monash univerzi zelo uspešna v pridelovanju prave človeške kože, kar je rešilo življenje že marsikomu s hudimi opeklinami. O njej bomo morali enkrat v Mislih kaj več napisati.

Pavel, rojen 1979, in Alenka, rojena 1982, sta bila krščena v slovenski cerkvi ter sta tudi del svoje verske priprave prejela pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew. S starši sta vedno rada prihajala in še prihajata v naše versko središče. Kmalu sta pričela kazati tudi svoje glasbene in pevске talente ter sta rada s svojim nastopom priskočila na pomoč raznim prreditvam na našem odru.

Pavel je pred dvema letoma ob zaključku celotnega študija klavirja prejel diplomu, letos v maju pa bo prejel diplomu tudi ob koncu študija viole. V redno šolo

Materina beseda je od vseh dobrot največja, jasno ogledalo vsakega ljudstva, mila dojka vsakega nauka in izobraženja narodovega. Dokler materina beseda slovi, se narod časti in oživlja. Kakor hitro materina beseda umira, peša tudi narodova slava in moč. Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci!

Anton Martin Slomšek

pa hodi, na Ivanhoe Grammar School, kjer obiskuje zadnji razred pred maturo. A to ne bo običajna maturo, saj se zanjo posebej pripravlja že dve leti. Prijavil se je namreč za takoimenovani Mednarodni bakalaveat - sedež te šolske ustanove je v Švici - ki odpre maturantu vrata za vsak študij na vse svetovne univerze. Verjetno je Pavle prvi slovenski student, ki bo napravil maturo te vrste. Seveda mu iz srca želimo lep uspeh pri maturi kot tudi obilo uspehov kasneje v življenju.

Alenka obiskuje deseto leto Ivanhoe Grammar Girls School in je tudi odlična študentka. Nastopala je z violino in petjem, razveselila pa nas je tudi že z baletom, katerega študira že šest let. Da je za svoja leta nadpovprečna baletka, dokazuje dejstvo, da je bila lani izbrana za glavno baletno vlogo Klare pri baletni predstavi "N胡桃夹子" (Tchaikovsky).

Pavel in Alenka sta tudi odlična pevca. Kadar zapojeta duet, ploskanja ni konec. Pa naj bo pesem v angleščini ali slovenščini - iz srca pride, znata ji dati dušo, zato pa tudi prevzame vsakega poslušalca. In ker sem že omenil slovenščino - da, oba imata poleg očetovega tudi odlično znanje maminega jezika. Prepričan sem, da bosta slovenščino ohranila tudi v bodoče, saj jima je zavedna slovenska mati vcepila do nje ljubezen in spoštovanje.

Čestitke in vse najboljše obema!

VELEPOSLANIŠTVO RS, Canberra,
obvešča, da bo imelo naslednje konzularne
dni konec aprila/začetek maja 1997 in sicer:

ADELAIDE, v ponedeljek 28. aprila 1997.

Od 10.00 do 12.00 - Slovensko versko
središče, West Hindmarsh.

Od 15.00 do 17.00 - Slovenski klub Adelaide.

MELBOURNE, v torek 29. aprila 1997.

Od 15.00 do 18.00 - Slovensko športni klub
St. Albans.

Prav tako v Melbournu, v sredo 30. aprila
1997.

Od 9.00 do 12.00 - Slovensko versko središče
v Kew (v prostorih SNS).

SYDNEY, v četrtek 1. maja 1997.

Od 9.00 do 12.00 - Slovensko versko središče
Merrylands.

Od 15.00 do 18.00 - Slovensko društvo
Sydney.

GOLD COAST, Qld., v petek 2. maja 1997.

Od 16.00 do - 18.00 v Hotelu Ana.

BRISBANE, Qld., v soboto 3. maja 1997.

Od 10.00 do 12.00 v prostorih slovenskega
društva "Planinka".

Naslov slovenskega veleposlaništva je:

ADVANCE BANK CENTRE - Level 6

60 Marcus Clarke Street

CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni

predal: EMBASSY OF SLOVENIA,

P.O.Box 284, Civic Square,

CANBERRA, A.C.T. 2608

MT. MEE, QLD. - O srečanju v Milduri, kjer
je bila zastopana tudi naša dežela, lahko berete
drugje v tej številki. Se nam želi kdo naših
krajevnih rojakov pridružiti? Dobrodošel vsak
iskreno misleč in zaveden Slovenec!

Rad bi tu omenil veselo novico, da smo imeli
obisk: mašo sta za nas darovala obiskovalca iz
Slovenije: p. Ciril Božič, ki nam je že znan iz
njegovih let delovanja v Avstraliji, in pa g. Franc
Trstenjak, urednik Radia Ognjišče. Z njima sta bila
tudi dva prijazna gospoda, Marko Pogorevc in
Roman Rep, oba v službi na notranjem ministrstvu.
Žal moram omeniti tudi dva pokojna zadnjega
časa med nami. To sta ANTON SUŠEC in pa

Misli, april 1997

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

NADA CAVALLARO r. Cvetnič. O obeh bodo v
tej številki pisali drugi.

S slovenskimi pozdravi! - Mirko Cuderman

ENFIELD, S.A. - Pošiljam naročnino za Misli in
upam, da sem s tem poravnal dolg. Kot so že
mnogi omenili, moram povedati tudi jaz, da komaj
čakam, da pridejo Misli. Večkrat razmišljam,
koliko Vašega truda je treba za vsako številko. Za
vsa leta Vašega uredništva se Vam pristrčno
zahvalim.

Tu Vam pošiljam točnejše podatke o dveh naših
pokojnih, ki ju je omenil p. Janez v prvi številki
letošnjega letnika Misli. Pokojni PIRJEVEC ni
Jože, ampak BENEDIKT, rojen 21. marca 1912,
Čohi-Lokavec, blizu Ajdovščine. Umrli je v
Adelaidi 24. decembra 1996. VIKTOR GNEZDA
pa je bil rojen 13. februarja 1924 v Idriji. Umrli je
31. decembra 1996. Njegova žena me je prosila,
naj vam sporočim, da ne hater pošiljati Misli, ker ona
ne razume slovensko. Dodala pa je, da je doma iz
republike San Marino in ni italijanskega rodu.
Vse to omenjam, da bo Matica naših pokojnih bolj
točna in popolna. (Hvaležen sem Vam za Vašo skrb
in za izpolnjene podatke iskrena zahvala. Koliko je
pokojnih, o katerih niti najbližji ne sporočijo in njih
imen ni v Matici mrtvih. - Op. ur.)

Ko sem bil pred nekaj leti doma na obisku, sem
med papirji že pokojnega očeta našel tole njegovo
pismo staršem. Z zanimanjem sem ga prebral. Tako
nazorno pokaže, kako se časi spreminjajo:

Dragi starši! Skoraj štiri tedne je že minilo,
odkar sem žalosten zapustil Hrašče. Z žalostnim
pogledom sem se obračal po rojstni hiši, ki mi je
sedaj v spominu.

Prosim Vas, odpustite mi vse tisto, če sem Vas

CROWN

Communication Technology

24 Lancaster St. Ashburton
P.O. Box 373 Victoria 3147.

Tel: (03) 9886 9393

Fax: (03) 9886 9393

Rosemarie Jones
Martin Oppelli

Security

Access Control

Broadband

Fibre Optics

in Data Cabling

Nameščajmo Hi Q

in Phaselink TV-antene

MELBOURNSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO. POKLIČITE NAS!

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

kaj žalil in hvala za napor, ko ste se trudili zame.

Imam se prav dobro tu na Vrhniki. Imam dobro potrežbo, dobro hrano in tudi tri pare nogavic sem dobil v soboto. Ob nedeljah se vozim na kolesu, katerega sem že navadil voziti dobro. Ko sva bila takrat na Vrhniki, je rekel gospod, da bo pisal, ko bom 14 dni tukaj. Rekel je, da bo pisal 4. sept., to je v ponedeljek. Rekel mi je že, da bom tukaj, ako bom prav tako priden, kakor dosedaj, bova prijatelja.

Doma ne bom pozabil nikoli in Vaših besed: Jože, bodi priden in pošten!

Trgovina še ni gotova. Naredil bo vse iz betona, strope, hišo več kot en meter višjo, trgovino pa še enkrat večjo, do tam, kjer so bili hlodi.

Zakaj ni bilo Andreja, sam tega ne vem, pač pa mislim, da ni imel priložnosti. Pišite mi kmalu, kako je kaj doma in obenem Vas prosim odpuščanja za to dolgo molčanje. Pozdravite tudi Andreja, če je doma. S temi besedami sklenem svoje pismo, ki ga s solznimi očmi pišem. Pozdravim tudi Ivana in vse ostale.

Na Vrhniki 3/9/1911.

Vas pozdravlja Vaš sin Jožef.

Naslov: Jožef Zorman - tvrdka Rudolf Rutner, Vrhnika.

Pismo je lep spomin na mojega očeta. Prepozno mi je prišlo v roke, zato nisem obiskal Vrhnike, da bi videl, če še stoji hiša, kjer se je petnajstletni oče

učil za trgovca.

Naj končam s prisrčnimi pozdravi - Jože Zorman

BUDERIM, QLD. - Sporočam vam, da je 25.marca v Brisbanu zaključila svojo zemsko pot **NADA CAVALLARO r. CVETNIČ.** Trinajst mesecev se je borila za svoje zdravje in upala, da bo premagala tumor na možganih, ki pa je končno kruto terjal njeno življenje. Nada je bila rojena 29. oktobra 1938 v Nadanjem selu, župnija Šmihel pri Pivki. S svetimi zakramenti je bila lepo pripravljena za odhod v večnost. Pogrebna maša je bila 27. marca v cerkvi Our Lady of Graces, Carina. Za pokojnico žalujejo mož Jože, hčerki Diane in Krista, njuna moža Ross in Ron, vnuka Scott in Jacob ter vnučinja Georgia. V domovini pa je še živa mama Ana Cvetnič, sestra Joža Posega z družino, stric Toni, ki ga je Nada zelo spoštovala ter številni prijatelji in znanci. Vsem iskreno sožalje! - **Mirka Zavnik**

AVSTRALSKI SLOVENCİ, ki boste v juniju v rojstni domovini na obisku, udeležite se TABORA SLOVENCEV PO SVETU. Tu je vabilo predsednika:

Slovenecem po svetu.

Slovenskim ustanovam doma in po svetu.

Spoštovani! Vljudno Vas vabimo na **IV. TABOR SLOVENCEV PO SVETU** in Vas prosimo za sodelovanje. Z Vašo prisotnostjo, z Vašimi in drugimi predlogi bomo obogatili letošnje srečanje. Kot vsako leto, je namen tega tabora medsebojno povezovanje Slovencev po svetu in utrjevanje stikov z matično domovino. Prosimo Vas, da nam do konca maja pošljete prispevek na temo **Predlogi za splošni zakon o Slovencih po svetu.** Objavili ga bomo v posebni brošuri, ki bo izšla ob IV. taboru Slovencev po svetu.

Lep pozdrav in se Vam že vnaprej zahvaljujemo.

Boštjan Kocmur, predsednik

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL DENTAL TECHNICIAN** specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL ZOBNI TEHNIK** specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

IV. TABOR Slovincem po svetu bo v soboto, 28. junija, v Zavodu sv. Stanislava, Štula 23, Ljubljana-Šentvid.

Tema tabora: "Predlogi za splošni zakon o Slovincih po svetu." Pravice in dolžnosti Slovincem po svetu in države Slovenije (državljanstvo, volilna zakonodaja...)

Dopoldne: okrogla miza s predstavniki in zastopniki slovenskih skupnosti po svetu in predstavniki civilne družbe v Sloveniji.

Opoldne: kosilo

Popoldne: kulturni program, družbeni program. Predviden je nastop folklorne skupine Prvi rej iz Canberre, Avstralija. Zaključek tabora bo s sveto mašo.

Izseljensko društvo Slovenija v svetu
Štula 23, 1210 Ljubljana-Šentvid
tel./fax: (061)152 1008

BERRI, S.A. - Vem, da želite čim popolnejšo Matico naših pokojnih. Tu pošiljam ime rojakinje,

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075)398 759

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO 33308

Misli, april 1997

ki je že nekaj let pokojna, pa do nedavna večina nismo vedeli zaradi njenega nemškega imena, da je bila Slovenka. MARIJA AUTENGRUBER je bila rojena v družini Kurbos v Ptujju 7. oktobra 1924. Njen prvi mož Franc Slatcek je preminul v zadnji vojni. Drugi mož je avstrijskega rodu. V Avstralijo je prišla Marija 17. decembra 1955 in bila najprej v Sydneyu, kasneje se je preselila v Renmark, S.A., kjer je 7. aprila 1991 umrla.

Mislím, da je še dosti živih in pokojnih rojakov, zlasti žena s tujimi poročnimi priimki, za katere nihče ne ve, ali pa zveemo zanje slučajno, navadno po smrti. Prav je, da pridejo vsaj v Matico mrtvih.

S slovenskimi pozdravi! - Slavko Kregar

Zahvaljujem se za sporočilo - bolje kasno kot nikoli. Želel bi samo, da bi se zganili tudi drugi in mi sporočali smrti rojakov. - Urednik

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno: 1. psihopat; 7. akna; 8. mastne; 10. Erni (Ernesta); 11. četnik; 13. Levstik Fran; 16. troboj; 18. skat; 20. omleta; 21. adut; 22. apendiks. - Navpično: 2. star; 3. hiti; 4. Plečnik Jože; 5. Tartif; 6. Inki; 8. merlot; 9. snov; 12. kineta; 14. sobota; 15. roke; 17. ruda; 18. sled; 19. atek.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Francka Anžin, Ivanka in Branko Žabkar, Ivan Podlesnik, Albina Konrad. Izžreban je bil Ivan Podlesnik.

"Ali se ne bi morda tudi življenjsko zavarovali?" nagovarja zastopnik zavarovalnice svojega klienta. Ta pa odkimava. "Zakaj vendar ne? Zato ne boste nič prej umrli." On pa: "Veste, želim, da bi bili zares vsi žalostni, ko bom umrl."

SPET se moram opravičiti. V prejšnjih MISLIH sem objavil v tej rubriki Zahvalo melbournske družine Jenko ob smrti moža in očeta Tonija Jenka. Pri podpisu žene Silve pa je tiskarski škrat spremenil njen priimek iz Jenka v Jereb. Za neljubo pomoto prosim družino oproščenja. - Urednik

Ga. JANA MAZI, odvetnica, Dalmatinova 9,
1000 LJUBLJANA, sprejema pravno zastopstvo
za vsa področja. Telefon/Fax:(061)316 292

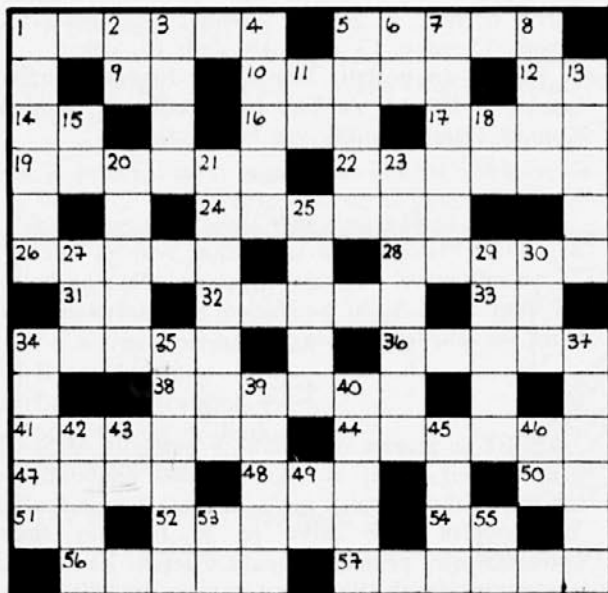
PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Marsikatero srečanje med politiko in zgodovino se konča slabo za zgodovino.
- + Vse politične stranke na Slovenskem imajo iste cilje, a različne namene.
- + Slovenija se je prej obnašala do mene kot mačeha, zdaj pa kakor mrzla teta.
- + Ali veste, kako po novem pravijo falotom? - Pragmatiki.
- + Ni prav, da bodo prvi odšli nazadnje.
- + Prihajanje je bilo lepše od prihoda.
- + Partija sestopa navkreber.
- + Pri nas bo prišlo do sprave, ko se bodo žrtve opravičile morilcem.
- + Komunizem je bil represiven, postkomunizem pa je depresiven režim.

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. bližnji kraji, sosesčina; 5. kuho obvlada; 9. prislov; 10. praznično pecivo, tudi ime ribe; 12. predlog; 14. veznik; 16. huda bolezen; 17. poljski pridelek; 19. del kovaškega orodja; 22. umit v banji; 24. trgam sadeže z drevesa; 26. nekdanj; 28. ime gore

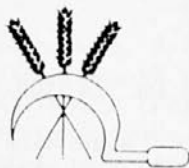

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom
se toplo priporočamo
z raznovrstnim domačim
pecivom, kruhom in še
drugimi dobrotami naše peči.

F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Tik pred izidom aprilske številke MISLI je uredništvo dobilo sledečo novico: Slovensko veleposlaništvo v Canberri obvešča, da je po odhodu dr. Petra Venclja prevzel mesto v. d. direktorja Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu gospod UROŠ MAJKOVEC.

ALJAŽ GOSNAR
odpravnik poslov

"Dragec, ali me boš imel še rad, ko bom imela sive lase?"

"Seveda, to se razume. Saj sem te imel rad tudi, ko si imela lase rjave, plave, črne ali rdeče."

na Primorskem; 31. primorski dialekt pogosto uporablja (ital. vpliv); 32. vsi ljudje jih imajo; 33. važen del kolesa; 34. moško ime; 36. surov, neotesan; 38. drva so cepile; 41. vnaprej odloženo; 44. izrekel je sodbo o stvari; 47. rajski vrt, paradiž začetka človeštva; 48. izdelek kovanja; 50. nikalnica; 51. tretja in šesta črka v abecedi; 52. glasbilo; 54. veznik; 56. vrsta barve; 57. slovenska beseda za kontinent.

Navpično: 1. po komarjih ranjen; 2. pijača starih Slovanov; 3. lega; 4. rastlinska snov, ki dela gost; 5. prislov; 6. nada; 7. v trenutku, nenadoma; 8. jutranja mokrota; 11. sončni bog starih Egipčanov; 13. še ta dan; 15. mednarodna kratica za število; 18. dolga pesnitev; 20. namestnik cerkvenega predstojnika; 21. nezdržljiv; 23. ptič odličnega žvrgolenja; 25. žensko ime; 23. žensko ime; 29. nikdo, nihče; 30. strupena žuželka; 34. delavec pri košnji; 35. tujka za bistvo; 37. mučilno orodje srednjega veka; 39. brezalkoholna pijača; 40. za živalmi opreza; 42. prostor za igre; 43. hrani se; 45. okrajšano moško ime; 46. prvi dve črki napisa na križu; 49. zlatorumena barva v grbu; 53. deseta in triindvajseta črka v abecedi; 55. nikalnica.

REŠITEV pošljite do desetega maja na uredništvo!

JESENSKO LISTJE in **ZA PEST DROBIŽA** sta pesniški zbirki adelaidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Cena vsake je deset dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed zanimivih knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena 15 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, ki živi v Avstriji. Cena 13 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Druga izdaja. Cena 15 dolarjev.

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena 8 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR – Baragove molitve je zbral v molitvenik dr. Franc Jaklič. Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – V angleškem jeziku pisana knjiga je izšla v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, NSW. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Pisana je še v času enoumja. Cena 6 dolarjev.

VENETI, nasi davni predniki. Knjiga je nedavno izšla tudi v angleškem jeziku. V zalogi je nimamo, lahko pa jo preko MISLI naročite. S postnino iz Evrope bi bila cena nekaj manj kot stirideset dolarjev. Prisla pa bi po navadni postji, ker bi drugace postnina stala več kot knjiga.

Imamo na razpolago še več slovenskih knjig, ali jih po želji lahko tudi naročimo.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, **MAN WHO BUILT THE SNOWY**, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena, brez poštnine je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je zadnja pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena 12 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

15/5/97 - 21/6/97 - 23/6/97 - 12/7/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1997

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 9 842 5666